

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

19. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12Sk)

11. KVĚTNA 2008

Z obsahu:

Pokračovat

ve stopách předků

Z homilie Benedikta XVI.
v New Yorku
20. dubna 2008
- strana 2 -

Duch vane, kam chce, ale také, jak chce

Conchita Cabrera
de Armida
- strana 4 -

Evangelizace ze srdce Církve

Z podnětu Marty Robinové
bylo v roce 1936 založeno
první „Foyer de Charité“
(tj. ohnisko lásky).
- strana 6 -

Estelle Satabinová - poselství pro nás

Gilles de Préville
- strana 8 -

Církev z boku Kristova

Berhard Spinger
- strana 9 -

Dílo Ducha Svatého

Homilie biskupa Františka
Radkovského při děkovné
slavnosti v pražské
katedrále 24. dubna 2008
- strana 10 -

Třetí výročí

Arcibiskup Jan Graubner
- strana 11 -

Tiziano Vecellio: Letnice, Benátky, chrám Santa Maria della Salute

Pokračovat ve stopách předků

Z homilie Benedikta XVI. v New Yorku 20. dubna 2008

(...) První čtení o vkládání rukou na první jáhny ukazuje, že jednota Církve je „apoštolská“, že se tedy jedná o jednotu založenou na apoštolech, které si Kristus vyvolil a ustanovil jako svědky svého zmrtvýchvstání, a tak vzniklo něco, čemu dnes říkáme „poslušnost víry“ (Řím 1,5; Sk 6,7).

„Autorita“... „poslušnost“. Upřímně řečeno, dnes není právě lehké vyslovovat tato slova. Takové pojmy představují „kamery úrazu“ pro mnoho dnešních současníků, zvláště ve společnosti, která právem přisuzuje velkou cenu osobní svobodě. A přece jedině ve světle víry v Ježíše Krista – který je cesta, pravda a život – můžeme poznat hluboký smysl, cenu a dokonce krásu těchto slov. Evangelium nás učí, že pravou svobodu, svobodu Božích dětí, je možno najít jen v sebeodevzdání, které je součástí tajemství lásky. Jen když opustíme sami sebe, říká nám Pán, můžeme se skutečně nalézt (srov. Lk 17,33). Pravá svoboda rozkvetne, když se vzdálíme od jha hříchu, které zatemňuje naše sebepojetí a oslabuje naši rozhodnost; a pravá svoboda poznává pramen našeho trvalého štěstí v Tom, který je nekonečná Láska, nekonečná Svoboda a nekonečný Život. „V jeho vůli je náš pokoj.“

Pravá svoboda je proto dar, který nám Bůh dává zdarma, je to plod obrácení se k jeho pravdě – oné pravdě, která nás osvobozuje (srov. Jan 8,32). A každá svoboda v pravdě vede následně k novému a osvobozujícímu pohledu na skutečnost. Jestliže smýšlíme tak, jak to odpovídá Kristu (srov. Flp 2,5), otevírají se nové horizonty. Ve světle víry, ve společenství Církve nacházíme inspiraci a sílu, abychom se stali na tomto světě kvasem evangelia. Staneme se světlem světa, solí země (srov.

Mt 5,13-14). Proto je nám svěřen „apoštolát“, abychom svou životní cestu a svět, ve kterém žijeme, stále více uspořádávali podle Božího plánu spásy.

Tato nádherná vize světa, který je proměněn osvobozující pravdou evangelia, se odráží

v popisu Církve, jaký nacházíme v druhém čtení. Apoštol nám říká, že zmrtvýchvstalý Kristus je nárožním kamenem velkého chrámu, který i dnes v duchu stojí. A my jsme se jako údy jeho těla stali křtem „živými kameny tohoto chrámu a máme tak podíl

Editorial

První Letnice oslavujeme každoročně jako slíbené zrození naší matky svaté Církve Boží. Její zrození se stalo zcela zřejmým z velké proměny apoštolů, kteří – naplnění milostí a silou Božího Ducha – začali úspěšně hlásat evangelium všemu stvoření.

Oslava narozenin Církve není proto pouhou připomínkou, ale výzvou, abychom se také otevřeli darům Ducha Svatého, aby i s námi učinil změnu potřebnou pro znovuzrození Církve. Tato proměna musí začít tím, že se naučíme ustavičně klanět Duchu Svatému a děkovat mu za jeho nesmírné dary.

Když Pán sliboval učedníkům, že On sám a jeho Otec jim pošle Utěšitele Ducha Svatého, sotva mohli docenit, jak velký to bude dar. Snad měli představu, že to bude vznešená nebeská bytost, něco jako Tobiášův průvodce. Ve skutečnosti jim Pán seslal víc, než kdyby jim dal k dispozici všechny andělské sbory.

Ani Pán Ježíš však opravdu neměl k dispozici dostatek slov a vhodných výrazů, jimiž by popsal velikost Ducha Svatého. A zdá se, jako by Duch Boží ani neusiloval o to, aby mluvil o sobě a své vlastní velikosti. Neudělal to vlastně ani při oněch prvních velkých Letnicích. Příznačné je, že božský Utěšitel při tomto svém vrcholném dějinném zásahu „nezje-

vuje“ nejdříve sám sebe, nýbrž všechnu pozornost obrací přímo k samotnému účinku svého příchodu. Ohnivý jazyky se staly symbolem, že vstupuje do vyvolených jako „fons vivus, ignis, caritas“ – „živý pramen, plamen a láska“ – a předává každému ze shromážděných „spiritualis unctio“ – duchovní pomazání, jak o něm zpívá slavný hymnus Veni Creator Spiritus.

Hukot vichru a ohnivý jazyky nad hlavami apoštolů, které provázely jeho příchod do Večeřadla, nebyly tedy divem, který je měl ohromit, přesvědčit a přivést k obrácení. Byla to zřetelně zvýrazněná odpověď na jejich dokonalou otevřenost, kterou si vyprosili svým devítidenním vytrvalým vyzváním Ducha Svatého. Nemáme však i v tom hledat a vidět jeho velikost?

A skutečně – všechno svědčí o tom, že Duch Boží je Bůh, který sám chce zůstat spíše skrytý, aby pak o to více vynikalo jeho působení a jeho dary. To, co o něm říká Pán, nevyovídá ani tak o jeho podstatě a osobě, jako spíše o jeho díle a o jeho darech. A podobně je tomu i v hymnech, které sám Duch inspiroval a jimiž ho Církev opěvuje a oslavuje: nestaví v nich do popředí sebe, ale jen všechno to, co je z nesmírné Boží štědrosti připraven v nás způsobit.

Pokračování na str. 13

na Božím životě. Dostalo se nám požeňání svobody Božích dětí a jsme uschopněni přinášet mu duchovní oběť, ve které má zalíbení (srov. 1 Petr 2,5). Jaká je to oběť, kterou máme přinášet, když ne ta, abychom každou myšlenku, každé slovo, všechno jednání uvedli do souladu s evangeliem a všechnu svou energii postavili do služeb Božího království? Jen tak můžeme vybudovat něco opravdu trvalého. Jen tak najde náš život svůj poslední smysl, a tak přinese trvalé ovoce.

Pomysleme na důležitý moment v dějinách Církve USA před 200 lety: na velkou kapitolu jejího růstu. (...) Kolik duchovních obětí, ve kterých má Bůh zalíbení, bylo v uplynulých staletích přineseno! V této zemi náboženské svobody našli katolíci nejen svobodu k praktikování vlastní víry, ale také k účasti na veřejném životě, mohli vstupovat do veřejného dění se svým vlastním mravním přesvědčením a spolu s druhými budovat živoucí demokratickou společnost. Dnešní slavnost není jen příležitostí k dikůvzdání za přijaté dary. Ona nám také připomíná, abychom pokračovali s pevnou rozhodností, rozumně využívali požeňání svobody, abychom spolu budovali budoucnost naděje pro nadcházející generace.

„Vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid patřící Bohu, abyste rozhlašovali, jak velké věci vykonal“ (1 Petr 2,9). Tato slova apoštola Petra nám nejen připomínají důstojnost, která je nám vlastní díky Boží milosti, ona jsou také výzvou ke stále větší věrnosti ke skvělému dědictví, které jsme v Kristu přijali (srov. Ef 1,18). Tato slova apelují, abychom zpytovali svědomí, očistili své srdce a obnovili sliby dané při křtu, že budeme odporovat ďáblu a jeho svodům. Tato slova nás nutí, abychom se stali národem radosti, posly naděje, která nepomijí (srov. Řím 5,5),

Pokračování na str. 7

První Letnice

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní slavnosti

Všichni byli naplněni Duchem Svatým.

Připoj se k poutníkům, kteří z celého známého světa putují do Jeruzaléma na slavnost Letnic. Nepřicházejí sem jako turisté ze zvědavosti, za rozptýlením či rekreací. Svatopisec výslovně hovoří o jejich zbožnosti. Přicházejí na posvátná Hospodinoва místa, která stále pokládají za svůj domov, neboť sem je táhne jejich srdce, ať už pobývají kdekoli v daleké cizině. Za vytrvalost a věrnost, s jakou tyto poutníci přijali Boží pozvání, dostane se jim nečekané milosti, která daleko přesáhne všechno to, oč budou sami prosit. I pro tebe je prospěšné, abys zůstal vnímavý k Božím hlasu a měl dostatek ochoty jít za jeho voláním na ta místa, kde pro tebe připravil své mimořádné dary. Nelituj obětí a námahy, které cesta vyžaduje. Zeptej se těch kolem, co všechno museli překonat a kolik času vynaložit, aby mohli spatřit Svaté město.

Jsou zde také Ježíšovi učedníci, kteří udělali, jak jim Pán přikázal: *Jsou všichni společně pohromadě*. Jsou nejen spolu v jedné místnosti, ale jsou i jedné mysli a jednoho srdce. Spojili se, aby tak splnili podmínku, za jaké podle svého slibu Pán *přebývá uprostřed nich*⁽¹⁾. Vytrvalou modlitbou se otevírají působení Ducha Utěšitele, kterého jim Pán přislíbil. Na jeho slovo se můžeš vždy spolehnout i ty, a proto by mělo být tvou hlavní starostí, abys také sám ze své strany splňoval všechny podmínky, které Ježíš stanovil. Především však je třeba, abys Ježíšova zaslíbení skutečně znal a svému Pánu bezvýhradně důvěřoval.

Mohutný hukot a ohnivě jazyky jsou mimořádná zjevná znamení, jimiž Duch Boží doprovází svůj jedinečný zázračný příchod. Sestupuje, aby dokončil u těchto Kristových následovníků rozhodující obrat, který z nich učiní posly, hlasatele a budovatele Božího království. Ještě před deseti dny se domnívali, že bude mít podobu pozemského izraelského panství, sebe pak viděli v pozici předních ministrů a vládců. Uvědom si opět, jak hluboce mohou naše zamilované a zakořeněné představy a očekávání deformovat skutečný smysl Božího slova. Ale i když apoštolové stále ještě nechápali, udělali nicméně to nejdůležitější: uvěřili, že potřebují zásadní proměnu, a udělali poslušně tak, jak jim Pán přikázal. Uvědom si, že to, če-

ho Ježíš nedosáhl ani dlouhodobým osobním stykem, to nyní rázem dokoná slíbený křest ohněm. Bůh umí používat jak trpělivou shovívavost, tak mimořádné zásahy a radikální působení milosti.

Potřebuješ tedy především uznat, že ani nejsi schopen pochopit, jak velice mohou být tvé představy, touhy a postoje vzdáleny od toho, co je Boží. I dlouhou dobu můžeš v sebeklamu pokládat své myšlenky a aspirace za plány Boží, a odmítat přitom právě to, co pochází od Pána. Dříve, než se staneš skutečným dělníkem evangelia, potřebuješ i ty projít křtem ohně, který tě vyvede z tvé duše sobecké sebezalíbení a uvolní tvé síly k tomu, aby se staly povolným nástrojem nikoliv tvého, ale Božího působení. To je nejvýznamnější dar, který ohnivým znamením Ducha Svatého zažehne v tobě skutečně Boží světlo a zapálí Boží lásku.

Všechny ostatní dary se dostaví v míře, v jaké jich bude pro Boží království zapotřebí a kolik místa jim připraví tvoje víra a tvoje pokora.

Projevy Ducha jsou dány jednotlivcům k tomu, aby mohli být užiteční.⁽²⁾ Jestliže apoštolové potřebovali promluvit ke všem národům, Duch Boží jim uděluje dar jazyků, který neslouží k samoučelné exhibici ani k vyvolávání úžasu, ale ke skutečnému dorozumění se všemi, které Pán volá do svého království. Ti, kteří hlasatelům naslouchají, potřebují porozumět nejen své rodné řeči, ale především smyslu a obsahu *zprávy o velkých Božích skutcích*, kterou jim apoštolové z Kristova příkazu za působení Ducha pravdy zvěstují.

Vrať se do Večeřadla a vyhledej Marii, která jediná sem nevstoupila proto, aby prožila své obrácení, ale aby svolávala na přítomné svého Snoubence, jehož věrnou a pokornou služebnicí je po celý svůj život. Není nikoho, kdo by tě mohl lépe připravit na přijetí Ducha Svatého než Maria, Matka Ježíšova a Matka právě se rodící Církve. Z obou těchto důvodů je také tvou Matkou. Všechny, které dnes radostně objímá, Duch znovu tvoří a obnovuje jejich tvář.

Hospodine, Bože můj, jsi nadmíru veliký. Když sešleš svého Ducha, obnovuješ tvář země. Necht' věčně trvá Hospodinova sláva.⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 18,20;

⁽²⁾ 1 Kor 12,7;

⁽³⁾ resp. žalm 103

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 2,1-11

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přizene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? My Partové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kapadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové, slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

2. čtení – 1 Kor 12,3b-7.12-13

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Tělo je také pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo. Tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo – ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní – všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Evangelium – Jan 20,19-23

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židly měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako otec posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpustěny nejsou.“

Pane, můj nadevše nejmilejší! Ó Ježíši, jenž jsi celá moje duše! Zde ležím u tvých božských nohou a dávám ti k dispozici všechno, co jsem a co mám, ať je všechno podle tvé vůle.

Přicházím, abych ti řekla, plná zahanbení a skličena, že rok, který uplynul od mých posledních exercicií, jsem nebyla tím, čím jsem měla být, nesplnila jsem svá předsevzetí, nebyla jsem ti věrná. Ať mi to odpustí tvé srdce, plné něžnosti a dobroty. Přetvoř mě podle svého zalíbení: přijímám je, i když mě to mučí.

Ano, rok, který uplynul, byl plný vnitřní bolesti a opuštěnosti; s hodinami, nocemi, dny přeplněnými trýznivou opuštěností, ničivou pouští, vnitřním trápením, trýzní srdce. Zanechala jsem kolem této cesty kusy svého srdce a své duše, mohu-li to tak říct. Moje oči prolévaly slzy takřka každodenně. Ztratila jsem tě, Ježíši, a přicházím, abych tě hledala, protože bez tebe nemohu žít. Víím, že jsi v mém srdci, ale zahalený, v polostínu, v ledu, a já tě nevidím, nedotýkám se tě, umírám zmrazená chladem, chtěla bych se proměnit v oheň, jen abych tě milovala.

Proto v těchto dnech, které budou *jen tvé* a které jsem přišla strávit sem, vedle tebe, chci tě především žádat o odpuštění nejčistšími rty Panny Marie a učinit pak nové odevzdání celé mé bytosti, mého těla, mé duše, smyslů, schopností srdce, citů a samotného života.

Budeš-li ke mně mluvit, uslyším-li opět tvůj božský hlas, budu šťastná, ale budu šťastná, i když budeš mlčet, když se skryješ a necháš mě opuštěnou... Tvoje mlčení, říká mi duchovní vůdce, je stejně božské jako tvá slova, protože je to tvé.

Přicházím hledat pramen živé vody, ale je-li tvoje vůle, abych umírala žizní, chci zemřít žizní. Přišla jsem hledat světlo, ale chceš-li, abych nadále žila v temnotách, budu milovat toto temno, které se ti zalíbilo mi dát.

Duch vane, kam chce, ale také, jak chce

Ducha Svatého, skrytého Boha, můžeme poznávat především z toho, co o něm bylo řečeno v Písmu svatém a ve spisech církevních Otců a svatých. Ale stejně tak ho můžeme poznávat i z jeho díla. Jeho dílo zde na zemi, to jsou především jeho obdivuhodné skutky v duších světců a světic. Jako příklad předkládáme čtenářům několik stránek z knihy velké mexické mystičky ctihodné služebnice Boží Conchity Cabrera de Armida „V důvěrnosti Ježíšova Srdce“, které jsou záznamem o jejich výročních exerciciích v roce 1929. Exer-citátorem byl biskup Luis Maria Martínez, který byl také jejím duchovním vůdcem. Je to jednak její úvodní modlitba a pak úvodní úvaha o Duchu Svatém. Je třeba připomenout, že Conchita není řeholnice, nýbrž manželka, matka a vdova, která celý svůj život strávila při každodenní práci ve své domácnosti. Nicméně je zakladatelkou ženské řeholní společnosti „Řeholnice Kříže Ježíšova Srdce“, mužské kongregace kněží „Misionáři Ducha Svatého“ a laického sdružení „Apoštolát Kříže“.

Přišla jsem, můj Ježíši, abych hledala teplo v blízkosti svého božského Slunce; v tvém Srdci plném ohně *hledám lásku!* Ale jestliže se ti líbí, abych byla kusem ledu, chci jen snít, protože taková je tvoje svrchovaná vůle.

Mohu to říct?... Přicházím, Ježíši – odpusť mi –, abych hledala zbožňovaného Synáčka svého srdce, toho, který představuje všechny děti, které vytrhl z mého srdce, a který je více mým synem než všichni pří-

rození i duchovní synové; tento zbožňovaný Ježíš, který je duší mé duše, dechem mého života, jediným tlukotem mého srdce, Pánem všech vláken mé duše a mého srdce, můj ideál, moje touha, moje naděje, smysl mého bytí a života, můj Bůh, mé všechno! Proto jsem přišla, ale jestliže ho nenajdu, jestliže bude chtít, aby pokračovalo moje putování mezi nocemi a trnitými keři až do mé smrti, *chci to, i když mé srdce puká.*

Souhlasím, Ježíši, duše mé duše. V tomto postoji se chci věnovat těmto exerciciím. Pohled, jak jsem sama bez tebe, ale pokud tě to těší, i já to chci.

Nicméně žádám Ducha Svatého, aby jeho božský dech mě zavál dovnitř tvého Srdce, můj Ježíši! Žádám Otce, aby mi dal jedno vlákno své plodnosti, abys byl v mé duši živější, a prosím tě, můj Ježíši, jménem (matky), které tak nehodně nosím, abys mě během těchto exercicií ponořil do nejmilnější intimity, do skrytých a hlubokých oblastí svého božského Srdce. To mi včera řekl můj duchovní vůdce.

Proto chceš-li mě utopit v těchto oblastech, v moři myrhy, které existuje v hloubi tvého Srdce, chci opustit tento život, můj život, který je tvůj. Chceš-li mě podpálit dřevem vnitřního Kříže, který má rozbourit toto moře trpkosti, chci vzplanout tímto svatým ohněm, který očisťuje a sjednocuje. Chceš-li mi dát lásku a spálit mne plamenem, který plane v tomto božském Srdci, chci být mučednicí tohoto stravujícího ohně, který spaluje všechnu strusku a očisťuje a pozvedá duši k nejvyšší a Duchem Svatým prostoupené jednotě.

Skrze neposkvrněné ruce Panny Marie svěřuji tyto exercicie Nejsvětější Trojici a blažené mu srdci svatého Josefa.

Ó nejmilovanější nejsvětější Duchu, dej všechno své světlo mému svatému duchovnímu vůdci, aby ze mě učinil jen to,

Mastelletta (1575–1655): Seslání Ducha Svatého

po čem touží tvá nejsvětější vůle, a připrav pro něho také tisícové požehnání za oběti, které přináší pro moji ubohou duši.

ZE VSTUPNÍCH ÚVAH EXERCICIÍ

Duch Svatý

Exercicie představují vždy dobu, kdy se Duch Svatý obrací k duším s větší hojností a vane s větší silou: někdy je silný jako uragán, jindy je sladký jako nebe, jindy trpký jako propast, jednou světlý, jindy temný, ale vždy účinný a božský. Tak jako Duch Svatý vane, kam chce, tak také vane, jak chce (srov. Jan 3,8). Vane-li vždy v duších, které mu neodporují, a někdy vane s opravdovou silou, pak v exerciciích vane vždy *takto, mocně*.

Směr vede vždy k Ježíši, buďto aby k Němu přiblížil duše, které jsou od Něho daleko, nebo aby s Ním spojil ty, které přišly k jeho nohám, aby je uvedl do Božského Srdce, nebo aby jim dal proniknout do nitra svatyně.

V těchto dnech bude božský Duch vanout, aby vaše duše hlouběji pronikla do nitra Ježíšova Srdce. Je přirozené, že čím jsme blíže cíli tohoto působení Svatého Ducha, tím mocnější a láskyplnější bude jeho dech.

S jakou láskou a s jakou vehemencí bude v těchto dnech pobízet vaši duši, aby se ponořila do nitra kříže!

Bude jeho působení sladké, nebo trpké? Bude jeho dech něžnost, nebo uragán? To ví jen On. Ale ať už tomu bude jakkoliv, jeho vanutí bude svaté a účinné.

Nezapomínejte, že s vámi mají vstoupit do nitra Ježíšova Srdce všechny duše Kříže, všechny jeho děti, protože vy jste zárodek, a v zárodku se skrývá ve skryté síle všechna bohatá zeň. Když vstoupíte, získáte milost umožnit vstup svým duchovním dětem, a když budete zkoumat hlubiny božského Srdce, ukážete svým dětem ty-

to hloubky v míře a způsobu, jaký Bůh bude chtít.

Není snad nitrem Ježíšova Srdce právě tajemství duší Kříže, jejich cílem, jejich ideálem, jejich vrcholem?

To znamená, že se máte velkodušně odevzdat působení Ducha Svatého, aby vás uvedl do *Sancta Sanctorum*. Volejte ho s celou láskou své duše, prostě ho s nevýslovnými vzdechy o tuto nejvyšší milost a *nechte se nést*, především *nechte se nést*, i když vaše srdce pocítí neuvěřitelnou trpkost, ať se vaše sebeobětování stane jakkoliv strašné. Žádná oběť není tak strašná jako ona oběť Lásky! Netíhne na zemi láska k nejvyššímu obětování? Nejdokonalejším dílem Ducha Svatého zde na zemi je Ježíš a jeho Oběť a v této Oběti oběť Srdce. Tak také nejdokonalejší dílo Ducha Svatého v duších je přeměnit je v Ježíše, a ty, které jsou přeměněny, přivést na kříž, a ty, které jsou již na kříži, učinit účastníky nejmimnějšího kříže.

S jakou láskou Duch vykonává své dílo! S jakou vehemencí táhne duše k intimě s Ježíšem! S jakou naléhavostí je volá k tomuto tajemnému strávení! S jakou láskou, s jakou silou, s jakým úsilím se mu duše mají odevzdat! Odpovídat na jeho volání a pod jeho vnuknutím se vrhnout na vnitřní kříž!

Na toto vnitřní pronikání je možno aplikovat slova Písma svatého, která se používají pro označení definitivního sjednocení Církve, celého mystického Ježíšova těla, jaké se uskuteční na konci časů: *Duch a nevěsta říká: Přijď! A každý, kdo slyší, ať řekne: Přijď! (Zj 22,17)*.

Kdo bude kdy schopn vyjádřit lásku, sílu, čistotu a hloubku tohoto *Přijď!?*

Pronášejte tato božská slova v těchto dnech celou svou bytostí a naslouchejte v nitru svého srdce tomu, co vám Duch poví.

*Z Conchita Cabrera de Armida:
Nel' intimità del Cuore di Gesù*

přeložil -lš-

Rosa shůry

„Rosu dejte nebesa shůry a oblaky dštěte Spravedlivého. Otevři se země a vydej Spasitele.“

Děšť z nebe je božská Otcova plodnost, kterou nám sděluje skrze oblaka, symbol Ducha Svatého. Země je Panna Maria a také duše, které oplodněné plodí Spasitele.

Duše spolupracuje s oplodňujícím působením Ducha Svatého. Také ona, zastíněna Duchem Svatým, se stává plodnou a plodem této plodnosti je Ježíš, i duše tak dává život, je matkou.

Je nesporné, že existuje velmi těsné pouto mezi láskou a plodností. Není láska naléhavou a horoucí touhou dát život? Proto je láska tak sladká a tak strašná, protože dát život je sladké, ale i strašné. A ještě sladší a strašnější je milovat Boha. Jak dát život tomu, který je Život? Bůh ve své horoucí a nekonečné touze být milován vymyslel božské tajemství, jak přijímat život od svých ubohých tvorů. Boží Slovo, které se věčně rodí v lůně Otce, chce se narodit v duších a z duší. Narodilo se nevýslovným způsobem v lůně Panny Marie a chce se ustavičně rodit v lůně duší. Proto ho Písmo nazývá Východ: Ten, který se rodí. Duch Svatý přichází do duší, aby je zastínil a předal jim skrze lásku božskou Otcovu plodnost. Duše takto oplodněná, přikrytá, proniknutá horoucí láskou Ducha Svatého dává Ježíši život a Ježíš se v ní rodí.

Ježíš se rodí ustavičně a nepřestává se rodit. Proto tajemství mateřství v duších není něco pomíjějícího, ale trvalého. Duše ustavičně přijímá božskou plodnost a ustavičně sdílí život. Její úzkost z plodnosti je zaplácena každým okamžikem a každým okamžikem se rodí s novým zářem. Jaké je to poslání dávat každý okamžik život Ježíši!

To je radost mateřské lásky. Matka vidí ve svém dítěti něco

svého nikoliv proto, že dítě bylo dáno jí, ale protože ona se dala svému dítěti, protože v dítěti je něco z matky. Je něco zvláštního v této nadlidské lásce, co jí činí čistou, nezištnou, horoucí a jedinečnou. To je něco, co nás připodobňuje lásce, kterou má Bůh k nám. Bůh v nás miluje to, co je jeho, miluje v nás sám sebe. Proto Bůh i matky milují bez ohledu na nevděčnost těch, které milují: protože tato láska se nezakládá na tom, co přijímá, ale na tom, co dává.

Když duše vidí v Ježíši něco svého, její láska a horoucí touha sdělovat život svému dítěti giganticky roste, božská plodnost se obnovuje, Ježíš se znovu rodí, nebo spíše pokračuje ve svém zrození a tajemství mateřství se nekonečně obnovuje.

Ježíš řekl, že když žena rodí, má bolesti a pláče, protože přišla její hodina, ale když se dítě narodí, raduje se, protože nové stvoření přišlo na svět. A to se děje také v božském zrození. Vy víte, co to stojí dát život Ježíši, a znáte také božskou radost, kterou duše zakouší, když rozjímá o svém Synu. A protože Ježíš se ustavičně rodí, porodní bolesti a radosti nikdy neustávají; duše stále cítí bolesti, protože přichází její hodina, a božsky se raduje, protože přivádí na svět Ježíše. Z toho důvodu se v životě matky střetávají a směšují, jak dobře víte, strašné bolesti a nevýslovné radosti. Být matkou znamená zde na zemi zakoušet jedinečnou radost; být matkou znamená zakoušet výjimečné mučednictví.

Váš život matky, pokud jde o Ježíše, je možno shrnout do třech bodů: přijímat vylítní Ducha Svatého, který sděluje Vaší duši plodnost Otce; dávat Ježíši život uprostřed bolestí a radostí, obětovat svého Syna Otcí a skrze Ježíše jít k Otcí a spočinout v jeho láskyplném lůně.

*Z dopisu Mons. L. M. Martíneze
Conchitě 1. února 1927*

Evangelizace ze srdce Církve

Ohnisko lásky – mladé společenství v Církvi

Z podnětu Marty Robinové bylo v roce 1936 založeno první „Foyer de Charité“ (tj. ohnisko lásky). Dnes jsou více než v 70 nejrůznějších zemích. U příležitosti 70. výročí hovořil Jaean-Marie Guenon v Chateaufeuf s vedoucím tohoto společenství paterem Berhardem Michonem o úkolech a stavu „Foyer de Charité“.

Jaký je dnes stav „Krbů lásky?“

V první etapě se Krby šířily velice rychle v Evropě, v Africe a Latinské Americe i v Asii. Tuto fázi bychom mohli označit za „charismatickou“ se „zázračnými Božími výsledky“, podobně jako ve Skutcích apoštolů. Všechno se odehrávalo v přímém vztahu mezi P. Finetem a Martou Robinovou na jedné straně a na druhé straně hovořili kněží, kteří přišli do Chateaufeuf na exercicie, se svými biskupy o tom, co tam viděli a slyšeli. Ale po smrti Marty Robinové (1981) a P. Fineta (1990) nastoupily Krby na jejich místo. V roce 1986 je oficiálně uznala Papežská rada pro laiky a toto uznání bylo definitivně potvrzeno 8. prosince 1999.

Od té doby prožíváme jinou fázi, fázi „církvejší“. Nyní přicházejí často biskupové se svými vzdělávacími požadavky. Církve může lidem nabídnout Krby a jejich exercicie. Společným zřetelem je shoda s místním biskupem nebo biskupskou konferencí. Krby tak vydávají dlouhodobé a jednoznačné svědectví. Rušivých momentů není mnoho a biskupové dbají o solidní a trvalou nabídku základního vzdělávání pro všechny.

Na první pohled se zdá, že Krby lásky se věnují spíše zbožnosti než vzdělávání.

Krby mají svůj výchozí bod v jednom charismatu. Bůh odpovídá na to, co Církve pro současný svět potřebuje. Zde, skrze Martu Robinovou, je tímto charismatem vzdělávání zaměřené na svědectví. Krby tedy nejsou srovnatelné s univerzitami nebo s instituty, kde se pořádají výteč-

né kurzy; naše vzdělávání směřuje k tomu, abychom z lidí ze všech vrstev učinili svědky, misionáře, a to nejen vnitrocírkve, ale i v těch nejdlehlších kruzích Církve.

Jaké jsou interní záměry a výzvy?

Jsou to povolání. Pravá povolání ve všech Krbech, zvláště zde v Chateaufeuf. Vnější zna-

Chateaufeuf

mení našich povolání jsou prostá a obyčejná: člen Krbu přijme účastníky, pracuje, modlí se a obětuje, aby exercicie přinesly ovoce. Ve skutečnosti je však toto povolání velmi náročné a to-

tální. Protože se prožívá ve společenství, vyžaduje sebeobětování od rána do večera ve společenství s druhými a s knězem, který společenství vede a oživuje. Tyto velké požadavky sdílí s biskupy, kteří mají vzhledem ke kněžím stejné úkoly.

Z čeho máte radost?

Marta i P. Finet zůstávají přítomni. I když plynou léta, exercicie zůstávají stále Boží dílo. Je to pro nás radost přijímat účastníky exercicií a provázet je, a ještě větší radostí je pro nás, když slyšíme od účastníků, že mnoho získali. Mnozí říkají: „Tyto exercicie daleko překročily naše očekávání!“

Máme také radost z toho, že prožíváme univerzální dimenzi Církve. Myslím na ono svědectví biskupa z Demokratické republiky Kongo: „Foyer

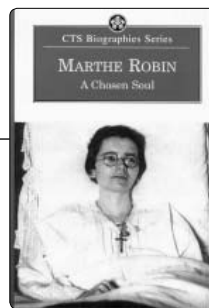
de Charité bylo zatím jedno křesťanské společenství mezi ostatními. Stále jim ještě je, ale po bolestných událostech, které se zde v Ituri odehrály, stalo se centrálním bodem pro celou zem.“ Právě tato slova používal P. Finet. Mohou se jevit jako silná a přehnaná. Ale my konstatujeme jejich pravdivost. To nás těší a zaměřuje náš pohled k budoucnosti.

Jste spokojen se svým zařazením ve francouzské církvi?

Kladu si otázku, zda se zde uznává pravé poslání Foyer de Charité. To je zřejmé pro všechny dřívější účastníky, ale méně pro veřejnost, včetně toho či onoho biskupa. Životopis Marty Robinové „Martin život“, který nyní vydal pater Bernard Peyrou, postulátor Martina blahorečení, bude v tomto směru velmi potřebný. Pomáhá vidět poslání Krbů v pravém světle.

Nezůstává Marta Robinová pro mnohé záhadou?

„Martin život“ mnoha čtenářům pomůže pochopit, že její vnitřní cesta je nesmírně plodná. Tato plodnost je patrná právě ve Foyer de Charité, které je srdcem jejího srdce. Marta žila v Církvi v hlubokém spojení s Bohem, ve společenství se třemi božskými Osobami a Pannou Marií ve vášnivě lásce k Pánu Ježíši. Tento mystický postoj přechází na exercicie, které pořádají Krby. Proto je úkolem Foyer de Charité dát přednost evangelizaci ve formě návratu k tomu nejpodstatnějšímu: k Trojici, k Otcovství Boha, k Církvi jako k rodině, k postavení Panny Marie a roli Duchu Svátého, život v duchu dětství (nejen život v bratrství a společenství). Zažil jsem velký okamžik onoho dne, kdy jsem pochopil, že přes vnější zdání a vnější fenomény prožívala Marta každý týden ve svém vnitřní sepětí s Ježíšem ve stejném obsahu, se

Terezie Neumannová i pater Pio jsou všeobecně známi. Ale kdo ví o tom, že za našich dnů žila ve Francii stigmatizovaná žena, která v těsném spojení s trojediným Bohem a Matkou Boží Pannou Marií celá desetiletí trpěla a současně vykonávala obdivuhodná díla bliženské lásky? Marta Robinová se narodila v r. 1902 v Chateaufeuf-de-Galaure v jižní Francii. Přes 50 let byla upoutaná na lůžko. Ve 27 letech zcela ochrnula. Přitom žila zcela bez potravy a bez spánku, jak je bezpečně prokázáno. Každý týden prožívala Pánovo velkopáteční utrpení. Nakonec oslepla. Její modlitba byla neobyčejně hluboká a vnitřní. Proto a skrze své oběti dosáhla toho, že farní škola, exerciční dům, byla proměněna na Foyer de Charité – dům milosrdné lásky. V tomto Foyer vedou horliví laici, kteří nejsou členy žádné řeholní společnosti, po vzoru prvních křesťanů v Jeruzalémě společný život. Foyer de Charité se rozšířily po celém světě, dnes jsou více než v 70 zemích světa. Marta Robinová měla také dar rady a díky její přímly se udála četná zázračná uzdravení. Zemřela v únoru 1981. Jejího pohřbu se účastnilo pět biskupů, 200 kněží a asi 7000 věřících. Její hrob se stal poutním místem.

MODLITBA ZA KNĚZE

Pán Ježíš požádal svou služebnici Conchitu Armidu, aby všechny členy svých duchovních společenství zapojila do modlitby za kněze:

Všichni společně skrze Slovo, jemuž Otec nemůže nic odepřít, mají pozvednout svůj hlas k nebi a modlit se za mé milované kněze. Duch Svatý touží, aby se mohl vylít, ale není, kdo by ho přijal. Chce začít u kněží, oni budou cestou, skrze kterou Bůh Duch Svatý dorazí k duším.

Svět potřebuje nové duchovní hnutí vedené Duchem Svatým, počátkem všeho světla, každé milosti a všeho dobra.

Dcero moje, uskutečni toto mé přání pro slávu třetí Osoby Nejvyšší Trojice, Ducha Svatého, Lásky Otce a Syna a Srdce mé milované Církve.

Modlitba za kněze po svatém přijímání

Nebeský Otče, pro větší slávu Tvého Jména obětujeme Ti vtělené Slovo, které přijímáme v jeho Svátosti lásky a ve kterém máš své zalíbení.

V jednotě s Ním a skrze Marii Neposkvrněnou obětujeme Ti sebe za posvěcení a rozmnožení Tvých kněží.

Vylíj na ně svého Ducha.

Dej, aby milovali Kříž a aby jejich apoštolát byl opravdu plodný. Amen.

stejným jádrem stejná svědectví, která vydávají všechny Krby.

Jak byste shrnul to podstatné?

Tím nejpodstatnějším vyznáním víry je Kristus od Zeleného čtvrtku až do svatodušního rána. Cílem je stát se „věřícími apoštoly“. Tak si to přála Marta. Exercicie končí Letnicemi.

Mnoho iniciativ a nových společenství nachází své prameny u Marty Robinové.

Jsem knězem diecéze Lyon. Když jsem poprvé hovořil s kardinálem Decourtay o Foyer – byl tehdy předsedou biskupské konference – řekl mi: „Vidím vše, co ve Francii vzniklo, a když člověk jen trochu hledá, všude najde Martu Robinovou. Jaká je to žena!“ Marta je především žena, která je pro naši dobu úžasná pro svou lidskou a náboženskou cestu. Při čtení jejího životopisu chápeme, že Pán ji povolal k tomu podstatnému, aby to zpřístupnila celému světu. Marta je v Církvi a je pro Církve. Ona nezaložila žád-

né dílo, ona obětovala Bohu život, aby přispěla k obnově světa.

Jak daleko je její proces blahorečení?

Nejsou žádné větší překážky. Ale akta nejsou kompletní. Řím požaduje doplnění, zvláště z lékařského hlediska: jde o vztah jejího zdravotního stavu a mystického života.

Bude pro Vás znamenat blahorečení velký přínos?

Líbí se mi Martina „fama sanctitatis“ – pověst svatosti. Při návštěvách Krbů na celém světě slyším stále stejná svědectví v její prospěch. Velikost její pověsti je úžasná.

Neexistuje rozpor mezi přísnou exegezí Písma a tajemstvím tohoto mystického života?

Naopak: v Písmu nacházím přesný a obsažný slovník týkající se spojení s Bohem, jaké prožívá Marta a k jakému je povolán každý pokřtěný. Předpokladem je, že se Písmo čte jako celek, jak to činí liturgie.

Z Der Fels 4/2008 přeložil -lš-

POKRAČOVAT VE STOPÁCH PŘEDKŮ - dokončení ze str. 2

kteřá vzniká z víry v Boží slovo a z důvěry v jeho zaslíbení.

Každý den se modlíte vy a vaši sousedé k Otci Pánova slova „Přijď království tvé“. Tato modlitba musí formovat srdce každého křesťana v tomto národě. To musí přinášet plody ve vašem životním stylu a ve způsobu, jak uspořádáte svůj rodinný život a svou společnost. Musí se stát výrazným „místem naděje“ (srov. Spe salvi, 32), na kterém je přítomno Boží království s celou svou spásnou silou. (...)

To je výzva, před kterou vás dnes staví Petrův nástupce. Jako „vyvolený rod, královské kněžstvo a svatý národ“ musíte kráčet věrně ve stopách těch, kteří vás předešli. Podpořte nástup Božího království v této zemi! Minulé generace vám zanechaly mimořádné dědictví. Také v našich dnech byli katolíci v tomto národě výteční ve svém prorockém svědectví při ochraně života, při výchově mládeže, v péči o chudé, nemocné a cizince mezi vámi. (...)

Milí mladí přátelé, jako těch sedm „mužů plných ducha a moudrosti“, kterým apoštolo- vě svěřili péči o mladou Církve, kéž i vy povstanete a uvědomíte si odpovědnost, ke které vás volá víra v Krista. Kéž najdete odvahu hlásat Krista, který je týž včera, dnes i na věky, a neměnitelné pravdy, které v něm ma-

jí svůj základ (srov. Žid 13,8). Jsou to pravdy, které nás osvobozují! Jedná se přitom o jediné pravdy, které mohou zaručit respektování práv a důstojnosti každého člověka a každého dítěte na světě, včetně těch nejvíce bezmocných mezi lidskými bytostmi, které jsou dosud nenarozené v mateřském lůně. (...)

V dnešním evangeliu slibuje Pán učedníkům, že sami budou dělat ještě větší věci (srov. Jan 14,12). Milí přátelé, jen Bůh ve své prozřetelnosti ví, co jeho milost může ještě způsobit ve vašem životě a v životě Církve ve Spojených státech. Zatím nás naplňuje Kristovo zaslíbení bezpečnou nadějí. Spojme svou modlitbu s jeho modlitbou jako živé kameny onoho živého chrámu, kterým je jeho jedna, svatá, katolická a apoštolská Církve. Pozvedněme k němu zrak, protože On i nyní pro nás připravuje místo v domě svého Otce. Posílení Duchem Svatým dejme se s obnovenou horlivostí do práce na šíření jeho království.

„Vám, kteří věříte, přísluší sláva“ (srov. 1 Petr 2,7). Obráťme se k Ježíši. Jen On je Cesta, která vede k věčnému štěstí, Pravda, která naplňuje nejhlubší touhy našich srdcí, Život, který nám dává stále novou radost a novou nadějí, nám a našemu světu.

Překlad -lš-

Benedikt XVI. v aule valného shromáždění OSN

Estelle Satabinová se narodila 19. ledna 1949 v Margny v severní Francii jako druhá ze tří dcer jedné rodiny. Byla ihned pokřtěna a zasvěcena Matce Boží, ale prožila neradostné dětství. Otec v důsledku profesionálního neúspěchu propadl alkoholu a opakovaně trávil čas na psychiatrii. Podporu nacházela Estelle jen v hluboké víře své matky.

Až nadmíru veselá, hezká, umělecky nadaná (velmi se zajímala o módu), Estelle nakonec nevydržela rodinnou zátěž. V 15 letech pomýšlela na odchod z rodiny, jen myšlenka na kříž ji zdržela od toho kroku. Ale nakonec se s rodinou přece rozešla, své umělecké ambice pověsila na hřebík, aby byla nezávislá, a odchází do Paříže, kde se v La Salpêtrière vzdělává na zdravotní sestru. Během studia tráví většinu volného času u mladých ztroskotaných dělníků, aby jim dala svědectví o Kristu.

V roce 1966 se jako téměř osmnáctiletá poprvé účastní exercicií v Chateaufort-de-la-Galaurie. Tam pozná Martu Robinovou, která se stane její důvěrnou a dobrou přítelkyní a posílí ji při mnoha jejích rozhodnutích. Během jedné exercicií slyší Estelle během noční adorace hlas, který jí žádá, aby prosila o úplné sebeodevzdání. „Ano,“ řekne, a myslí přítom na to, že se stane karmelitkou.

Žádný div při jejím rozhodném charakteru.

Čím se již tehdy vyznačovala, byla vážnost, s jakou brala události všedního života. Nic pro ni nebylo náhoda, nýbrž všechno Prozřetelnost. A tak se dává stále více vést Boží rukou. Nakonec následuje povolání do Gabunu do Foyer de Charité, a nikoliv do Indie, kde se chtěla nejdříve připojit k Matce Tereze. R. 1977 přichází nejdříve do Libreville.

Estelle Satabinová

„Afrika měla pro ni být bolestné putování pouští,“ jak ji předpověděla Marta Robinová. Následující slova ji napsal P. Diffin, jezuita, kterého ji Marta postavila po boku jako duchovního vůdce: „Dívejte se na Ježíše od prvního okamžiku, aby se jeho pohled stal vašim pohledem, jeho jednání vašim jednáním, abyste mohla na všechny vyzařovat jeho pokoj a jeho přítomnost. (...) Naše doba nepotřebuje nic jiného než světce. Jen Duch Svätý vás

povede, bude vás učit a bude vám dávat sílu. Posuzujte všechno z pohledu věčnosti, abyste už nežíla tak jak všichni na světě. (...) Ponořte se do Magnificat jako malé dítě do Mariina srdce.“

Místo práce jako staniční sestry přijímá místo nemocniční sestry v nemocnici v Medlen v blízkosti Libreville a trvá k překvapení všech na tom, že bude sloužit v pavilonu geriatric. Dopoledne se věnuje službě umírajícím v Batouala. Pečlivě se jich ujímá, často za velmi těžce snesitelných okolností, a připravuje je na setkání s nebeským Otcem. Daniel Ange o tom vydává svědectví: „Zažil jsem tam nebe na zemi.“ A ona sama napsala: „Celá nemocnice žasla nad vlídným klimatem při mé službě a přátelským duchem, který má služba nemocným vyzařovala... Každé ráno jsem ji zasvěcovala Srdci Panny Marie. V tom bylo celé tajemství!“

Ve své horlivosti se věnuje i dlouhodobě nemocným upoutaným na lůžko, prosí, aby mohla navštěvovat vězně ve věznici v Libreville a přijímá umírající vězně do Batouala. A ještě něco. Když poznala nouzi pacientů na psychiatrii, a to v důsledku nedostatku lásky, který je příčinou všeho utrpení, prosí, aby se jich mohla ujmout. Když se s ni-

mi modlí růženec, jsou jejich výkřiky stále tišší a tišší.

Velký boj vede Estelle také proti čarodějnictví a arcibiskup z Libreville Anguilè ji pověří po odpovídajícím postu, aby prováděla modlitby za obrácení a osvobození. Teophile, bývalý vězeň a čaroděj, který byl obviněn ze šesti rituálních vražd s lidodžroutstvím, o kterého pečovala a kterého zachránila od jisté smrti a vypudila z něho dvanáct duchů, jí napsal: „Děkuji Pánu Ježíši za vaši lásku k němu, který hříšníky, jako jsem já, zachránil a znovu zrodil... Od té doby mi tečou po tváři proudy slzí, kdykoliv se modlím růženec...“

Pak prožívá zkoušky, které ji odvedou z Foyer, ale v biskupovi najde starostlivého otce, který v její tváři vidí přítomnost Nejvyššího. R. 1985 ji svěří vedle biskupské rezidence poustevnu s Nejsvětější Svátostí.

O pět let později povolá biskup do Libreville Společenství blahoslavenství. Podporuje jeho projekt vybudovat vesnici pro chudé. Prosí Estelle, by tam uplatnila své charisma, které se už tak osvědčilo v nemocnici. Záhy začaly každý týden přicházet stovky mladých lidí, aby slyšeli přednášky Estelle, které provádí v celé zemi. Musí se zřídit zvláštní přednáškový sál...

Estelle se nadále věnuje nemocným, zvláště umírajícím. P. Thomas Philippe, který nahradil zesnulého P. Diffin, jí napsal: „Zůstaň dále jako malý nástroj Prozřetelnosti pro všechny umírající. (...) Sama Matka Boží ti svěřuje tuto misi. (...) Jak jsem šťastný, že mezi nimi zaujímáš Mariino místo...“

Současně prohlubuje Estelle zasvěcení Panně Marii, ve kterém žije díky Foyer de Charité. Tráví nesčíslné hodiny před Nejsvětější Svátostí – mezi nebem a zemí – jak říkají její přátelé. Jeden z jejích zpovědníků to pojmenoval kontemplativní milost.

V její stanici v Medlen, kde je často bezmocně konfrontována s utrpením obdobně jako u paty kříže, panuje klima velké solidarity: žádné kmeny, žádné národní skupiny, žádná dělení – láska nakazí a zapálí všechna srdce. Když některý nemocný upadne do agonie a ona právě není přítomná, sejdu se všichni u umírajícího a stojí mu v modlitbě po boku.

Mohu sám dosvědčit, že mnoho jejích přátel bylo zázračně obráceno, když po jejím vzoru myli tato zraněná těla. Při myšlence, že myji tělo samého Krista, byli často sami obmyti nečekanou záplavou slz něžnosti – darem nebeského Otce za tuto službu konanou z víry.

Estelle je nyní velmi blízko věčnosti. Nic ji nemůže zadržet. Neúnavně ošetřuje, vychovává, evangelizuje, vydává svědectví Ježíšovu jménu.

Nakonec jí Bůh svěří další službu. Od roku 1989 se věnuje zoufalým nemocným, mladým lidem s chorobou AIDS. Tu nemůže zdržet slzy – toto charisma prostě nemá. Nechává tyto zraněné bytosti odpočívat na svém srdci. A tak přejímá u dětí opuštěných svými matkami roli náhradní matky ta, která se vzhledem k životním okolnostem sama matkou nestala...

Umírá ve velké samotě 18. dubna 1995 v noci na Velikonoční pondělí. Vždycky se modlila za to, aby mohla umřít o Velikonocích. Má 46 let a je zcela vyčerpaná z totálního nasazení, mnoha postů, strádání a malárie. Našli ji zhroutenou, jak leží tvář k zemi před svým Ženichem, kterému se právě klaněla s Písmem otevřeným na straně: „*Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal. A já ho vzkřísím v poslední den*“ (Jan 6,44).

Výtah z *Famille Chrétienne* 953
Z *Vision* 2000 - 2/2008
přeložil -lš-

V jedné velikonoční homilii z 2. století se praví: *Protože (Kristus) chtěl zmařit dílo ženy (Evy) a vykoupit tu, která vyšla z boku Adamova jako nositelka smrti, otevřel svůj svatý bok, ze kterého vytřyskla svatá krev a voda* (Pseudohypolit, 14. homilie, 53).

Církevní Otcové tuto symboliku dále rozvíjejí: Tak jak vzešla Eva z boku Adamova, tak vyšla Církev z otevřeného boku Kristova. Jan Zlatoústý píše: *Z boku Kristova byla vytvořena Církev, tak jako z boku Adamova byla vytvořena Eva. A jako tehdy Bůh, když byl Adam v hlubokém spánku, mu vyňal žebro, tak nám nyní dal po své smrti krev a vodu. (...) Smrt je nyní tím, čím byl tehdy spánek. Vidíte, jak se Kristus zasnoubil se svou Nevěstou?* (Jan Zlatoústý, Křestní katecheze 7,17-18).

I zde máme obraz jednoty mezi Kristem a Církví – tentokrát nikoliv v obrazu těla, ale v obrazu zasnoubení. A přece, zasnoubení Krista s Církví není obrazem manželství mezi mužem a ženou, nýbrž naopak. *Zde je velké tajemství. Mám na mysli vztah Krista a Církve* (Ef 5,32). Říká se: popis mystického stavu mnoha svatých připomíná silně stavy lásky. To, co světci říkají o božské lásce, podobá se někdy velmi tomu, co prožívají srdce zamilovaných v lidské lásce. Je snad mystické zasnoubení s Bohem prostě jen „náhražka“ přirozeného manželství?

Obraz a skutečnost

Na to je možno odpovědět: Proč by nebylo možno vzít v úvahu i protikladné pojetí, totiž že přirozené manželství je obrazem a mystické pravzorem?

Kristus a Církev jsou podle listu Efezanům jedno tělo. Jak tomu máme rozumět? Kde vstupuje toto „hluboké tajemství“ do zjevení a jaké je jeho svátostné znamení? Abychom to řekli zřetelněji: Kde se odehrává dokonalé sebeodevzdání z tohoto manželství? Odpo-

Církev z boku Kristova

věď spočívá ve slovech: *Vezměte a jezte, toto je moje tělo* – v Eucharistii.

Podle výkladu svatého Pavla je bezprostředním důsledkem manželství, že tělo manžela náleží manželce a naopak tělo ženy muži (srov. 1 Kor 7,4). Ale to je přesně to, co se děje v duchovní rovině i v případě Eucharistie. Nepomíjící životodárné Tělo vtěleného Slova se stává „mým“. Působení Eucharistie, jak říká svatý Cyril Jeruzalémský, činí z nás s Kristem *jedno tělo a jednu krev* (Cyril Jer. Mystagog. katecheze IV, 3).

Být Kristu zcela nablízku

Ale platí i opak: *Moje tělo, moje lidské bytí se stává Kristovým, on si je přivlastňuje. To může mít nesmírný vliv na způsob, jakým prožíváme svaté přijímání. Ježíš přichází, aby přebýval ve mně – v takovém, jaký jsem. Mohu procházet všechny sebemenší podrobnosti svého života, svou minulost, svá skrytá přání, své slabosti, své hříchy, všechno. Ve vlastním těle to Kristus nezažil, ale v Eucharistii zažil každý detail mé existence. V jistém smyslu prožívá v ženě ženství, v nemocných nemocnost, v deprimovaných jejich depresi, v otci a v matce prožívá zkušenost rodičů, ve starých lidech, co to znamená být starý. My jsme pro něho – jak říká blahoslavená Alžběta od Nejsvětější Trojice – jakýsi druh *dodatečné lidské přirozenosti* (Alžběta z Dijonu, Dopis 309 z 9. 9. 1906). Jak velká je to milost, že můžeme přijímat svaté přijímání s tímto vědomím víry!*

A já?

Výrok z listu Efezanům obsahuje nevyslovenou otázku: *Kristus miloval Církev. A já? Důkazem jeho lásky k Církvi je skutečnost, že se za ni vydal. A také*

pro nás je pravým znamením toho, že milujeme Církev, když se za ni zasazujeme. To znamená náš čas, naše síly, naše modlitby, naše oběti, naši lásku... Znamená to podříditi tomu také své osobní plány, ambice, zájmy, obětovat se pro Církev.

Přítel a manžel

Existuje biblický obraz, který vyjadřuje, čím máme být pro Církev: Máme být její přátelé Ženicha. Jan Křtitel nám ukazuje, v čem toto krásné povolání spočívá: *Ženich je ten, kdo má nevěstu, ale ženichův přítel, který je s ním a slyší ho, srdečně se raduje z ženichova hlasu. A tak je má radost dovršena. On musí růst, já však se menšit* (Jan 3,29-30).

On musí růst, já však se menšit. Musíme být Ženichovi přátelé, nikoliv rivalové v lásce. A nikoliv se stavět na jeho místo, nýbrž sloužit mu. To platí především pro kněze, zpovědníky a duchovní vůdce.

Jedna Pascalova myšlenka nám může pomoci, abychom pochopili, o co se jedná:

Není správné, když se někdo na mě vnitřně váže, i kdyby se tak dělo dobrovolně a s radostí. Ty, ve kterých bych nechal vzniknout takový cit, bych svádel na scestí, protože pro nikoho nemohu být cílem a nemám nic, čím bych je nakonec mohl uspokojit. Nemusím brzy zemřít? A tak by zemřel předmět jejich lásky. (...) Musím druhé vybízet, aby se na mě nevázali, musí zaměřit svůj život a svou námahu k tomu, aby se líbili Bohu a hledali jeho (Blaise Pascal, Pensees, 471).

Ctnost a žárlivost

Zvláštní ctností ženichova přítele je žárlivost pro ženicha, nikoliv na ženicha. *Mám vás totiž žárlivě rád jako Bůh. Já jsem přece připravil vaše zasnoubení jedinému muži a musím vás připravit Kristu jako čistou pannu,*

píše velký přítel Ženichův svatý Pavel (2 Kor 11,2). Tato žárlivost se projevuje v horlivosti (řecký výraz *zelos* znamená žárlivost i horlivost). To byl charakteristický znak proroka Eliáše: *S žárlivou horlivostí jsem vystoupil pro Hospodina, Boha zástupců – a také Ježíše Krista: Horlivost pro dům Hospodinův mě stravuje* (Jan 2,17) a je znamením všech velkých služebníků Církve.

Dnes se o horlivosti mluví málo. To slovo dostalo dokonce negativní nádech. Ale právě na horlivé je odkázáno evangelium a Církev: horlivé biskupy, kněze, řeholníky i laiky. K *Boží výzbroji* podle listu Efezanům patří, abychom byli *obuti horlivou odhodlaností vystupovat za evangelium pokoje* (srov. Ef 6,13.15).

Z-sks- 10/2008 přeložil -lš-

BEZ DUCHA SVATÉHO

Bůh je daleko,
Kristus je minulost,
Církev je pouhá organizace,
autorita je panovačnost,
misie jsou propaganda,
kult je evokace,
křesťanské chování
je morálka otroků.

ALE S DUCHEM SVATÝM

Bůh je věčná synergie,
Kristus vstal z mrtvých
a je s námi.
Evangelium je síla života.
Církev je společenství s Trojicí,
autorita je osvobozující síla,
misie jsou Letnice,
liturgie je památka i anticípance,
lidské jednání je zbožštěno.

Dílo Ducha Svatého

Homilie biskupa Františka Radkovského při děkovné slavnosti v pražské katedrále 24. dubna 2008

Je podivuhodné, jak média tak sekularizovaná země, jako je naše, věnují pozornost tomu, co dělá papež; přinejmenším při jeho cestách, jako byla například ta poslední. Plyne z toho důležitost služby papeže nejen pro katolickou církev a křesťany, ale pro lidskou společnost vůbec. Papež je uznáván jako jedna z největších duchovních a morálních autorit ve světě. I když s ním mnozí nemusejí souhlasit, přesto se zajímají o jeho mínění, rozhodnutí a činy. Slova právě přečtených lekcí ukazují, že papež měl tuto autoritu od samého začátku existence Církve, a to z vůle jejího Zakladatele a Pána. A nebyl to jen Petr. Za dva tisíce let jich bylo mnoho. A zvláště poslední papežové poutají velkou pozornost světové veřejnosti. Je to i proto, že jsou to opravdoví duchovní velikáni.

Rád bych vám nyní nabídl pohled na tři roky působení současného Svatého otce Benedikta XVI., vlastně na dílo Ducha Svatého skrze něho.

Už na začátku svého působení, při homilii k uvedení do úřadu nejvyššího pastýře Církve (dnes jsou to právě tři roky), říká slova, která předznamenávají jeho působení. Ukazují totiž, jak chápe svoji službu: „Jeden charakteristický rys pastýře musí být – milovat lidi, kteří mu byli svěřeni, tak jako miluje Kristus, v jehož službě se nachází: – Pas mé ovce, – říká Kristus Petrovi a i mně v této chvíli. Pást, to znamená milovat – a milovat, to znamená také být ochotný trpět. Milovat znamená: dávat ovčím pravé dobro, potravu Boží pravdy, Božího slova, potravu jeho přítomnosti, kterou nám dává v Nejsvětější svátosti.“

V této homilii papež dále ukazuje tajemství života křesťana:

„My existujeme, abychom ukázali lidem Boha. A jen tam, kde se vidí Bůh, začíná opravdový život. Pouze když se setkáváme v Kristu s živým Bohem, poznáváme, co je život. Nejsme náhodným a nesmyslným produktem vývoje. Každý z nás je plodem Boží myšlenky. Každý z nás je chtěn, každý je milován, každý je nutný. Není nic krásnějšího, než když k nám dospěje a když nás překvapí evangelium – Kristus. Není nic krásnějšího než poznat Ho a předávat druhým přátelství s Ním.“

Tajemství živého, intimního vztahu ke Kristu, tak důležitého pro každého křesťana, ukazuje i v dalším úryvku, v němž navazuje na svého předchůdce, Jana Pavla II., který na zahájení svého pontifikátu pronesl památnou větu: „Nemějte strach! Otevřete, ba dokořán rozevřete brány Kristu!“ Tuto myšlenku Benedikt XVI. dále rozvíjí svou vlastní zkušeností: „Kdo nechá vstoupit Krista, neztrácí nic – nic – absolutně nic z toho, co činí život svobodným, krásným a velkým. Ne! Jen v tomto přátelství se otevírají dokořán brány života. Pouze v tomto přátelství se skutečně otevrou velké možnosti lidské bytosti. Pouze v tomto přátelství zakoušíme, co je krásné a co osvobozuje. Také bych dnes rád, velmi silně a s velkým přesvědčením, na základě zkušenosti dlouhého osobního života, chtěl říci vám, drazí mladí: Nemějte strach z Krista! On nic neodnímá a dává všechno. Kdo se dá Jemu, dostane stonásobně. Ano, otevřete, dokořán rozevřete brány Kristu – a najdete pravý život.“

Kéž bychom si dnes tato strhující papežova slova odnesli domů, každý ve svém srdci!

Ale pokračujme dál. V létě 2005 následuje v Kolíně nad Rý-

nem Světové setkání mládeže, svolané ještě jeho předchůdcem. Benedikt XVI. zde má příležitost poprvé oslovit do široka mladé lidi. Mluví k nim jasně a radikálně. Říká jim: „Jedině od Boha přichází pravá revoluce, podstatná změna světa. V minulém století jsme zažili revoluce, jejichž společným programem bylo nečekat už nic od Boha, vzít osud světa zcela do vlastních rukou. A tak se stalo, jak jsme viděli, že se lidská a částečná hlediska stala absolutním měřítkem orientace. Absolutizace toho, co není absolutní, nýbrž relativní, se nazývá totalitarismus. Neosvobozuje člověka, naopak bere mu jeho důstojnost a zotročuje ho. Svět nemohou zachránit ideologie, ale jediné obrácení k živému Bohu, který je našim Stvořitelem, zárukou naší svobody, zárukou toho, co je opravdu dobré a pravdivé. Pravá revoluce spočívá jediné v radikálním obrácení k Bohu, který je měřítkem spravedlnosti a zároveň je věčnou láskou. Co jiného než láska nás může zachránit?“

Milí přátelé! O Bohu mluví leckdo; ve jménu Božím se hlásá i nenávisť a páchá násilí. Proto je důležité objevovat pravou Boží tvář. Králové z Východu ji našli, když padli na zem před Dítětem v Betlémě. – Kdo vidí mě, vidí Otce, říkal Ježíš Filipovi (Jan 14,9). V Ježíši Kristu, který dovolil, aby jeho srdce bylo kvůli nám probodeno, v Něm se ukázala pravá tvář Boha. Budeme ho následovat spolu s velkým zástupem těch, kdo nás přešli. A tak půjdeme po správné cestě.“

O prvních Vánocích svého pontifikátu vydává Benedikt XVI. svou první encykliku *Deus caritas est*. Hned na začátku vyjadřuje, co je základem víry: „Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm“ (1 Jan 4,16). Tato slova prvního listu apoštola Jana vyjadřují obzvláště zřetelně jádro křesťanské víry, tedy křesťanský obraz Boha, a také z toho vyplývající ob-

raz člověka i jeho životní cesty. Ve stejném verši nám kromě toho Jan nabízí, abychom tak řekli, určitou souhrnnou formulaci křesťanské existence: „My jsme poznali lásku, jakou má Bůh k nám, a uvěřili jsme v ni“ (srov. 1 Jan 4,16). *Uvěřili jsme v Boží lásku* – právě tímto způsobem může křesťan vyjádřit základní rozhodnutí svého života. „Na počátku křesťanského života není určité etické rozhodnutí nebo nějaká velká idea, nýbrž setkání s událostí, s Osobou, která otevírá před životem nový obzor a dává mu rozhodující zaměření“ (čl. 1). Na to papež navazuje: „Láska roste skrze lásku. Láska je božská, protože pochází od Boha a sjednocuje nás s Bohem, a prostřednictvím tohoto sjednocovacího procesu nás proměňuje v My, které překonává naše rozdělení a utváří z nás jedno, a to až do doby, kdy na konci Bůh bude všechno ve všem“ (1 Kor 15,28) (čl. 18).

Zatím jsme se zabývali – aspoň ve zkratce – podstatou víry a života z víry, jak je Benedikt XVI. prezentuje. Jistě je to základ, ale pojďme dál. Důležitým rysem víry je, že stojí na racionálním uvažování. Ukázal to v mnoha svých vystoupeních. Připomenu vystoupení na univerzitě v Regensburgu, kde se projevil jako vynikající profesor teologie. Bohužel pro bouřlivé reakce islámského světa kvůli citaci byzantského císaře Manuela II., týkající se Mohameda, se pro veřejnost ztratilo to základní, co Svatý otec tímto projevem sledoval: potvrdit, že rozum není protikladem víry, jak si to myslí ateisté. Chtěl ukázat, že víra v prospěšnost racionality je křesťanství vlastní. Rozvedl to rovněž v řeči určené kardinálům a členům římské kurie 21. prosince 2005, kdy mimo jiné uvedl: „Dialog mezi rozumem a vírou, dnes zvláště důležitý, našel na základě II. vatikánského koncilu svou orientaci. Dnes je třeba tento dialog rozvíjet s velkou otevřeností myslí, ale také

s onou jasností v rozlišování duchů, kterou svět z dobrých důvodů očekává od nás právě v tomto čase.“

Svatý otec mnohokrát ukázal, že není proti islámu, že naopak mu velmi záleží na mezináboženském dialogu, i s islámem. Viz jeho velmi důležitou návštěvu Turecka. Velmi důležitý je pro něho i vztah k židům, našim starším bratřím a sestřím ve víře. Dal to mnohokrát najevo.

Velmi mu záleží na jednotě Církve. A to jak na hledání cest k zahojení rozdělení, tak k zahánání nebezpečí dalších dělení. Snahu o zahojení rozdělení lze ukázat na jeho úspěšné snaze, kdy ještě jako prefekt Kongregace pro nauku víry využil svých osobních přátelství z Bavorska a pomohl odstranit překážky bránící podpisu dohody o ospravedlnění se Světovým luterským svazem. Zabránit dalšímu dělení bylo důvodem k vydání motu proprio *Summorum Pontificium*, kterým se umožňuje užívání římské liturgie používané do roku 1970, aniž by se tím oslaboval význam II. vatikánského koncilu a jím zavedené liturgické reformy.

Pokud jde o II. vatikánský koncil a jeho interpretaci, je důležitá již zmíněná papežova řeč určená kardinálům a členům římské kurie před Vánoce 2005: „Vystává otázka: proč až posud probíhalo přijetí Koncilu v tak velkých částech Církve tak ne snadným způsobem? Nuže, vše závisí na správném výkladu Koncilu, či jak bychom řekli dnes, na jeho správné hermeneutice, na správném klíči jeho náhledu a uplatnění. Problémy přijetí se zrodily ze skutečnosti, že se střetly dvě protichůdné hermeneutiky a pustily se do pře. Jedna zapříčinila zmatek, druhá, mlčky, ale stále zjevněji, přinášela a přináší plody. Na jedné straně existuje výklad, který bych chtěl nazvat ‚hermeneutikou diskontinuity a zvratu‘; nezřídka si mohla posloužit sympatií sdělovacích prostředků a také jisté části mo-

derní teologie. Na druhé straně je ‚hermeneutika reformy‘, kontinuální obnovy jediného subjektu Církve, kterou nám dal Pán; je to subjekt, který roste v čase a rozvíjí se, a přesto zůstává stále tentýž, jediný subjekt putujícího Božího lidu.“

Závěrem této pouze zlomkovité snahy o představení Svätého otce a tři let jeho působení se chci zmínit o dvou důležitých knihách. Především o jeho díle *Ježíš Nazaretský*, zatím tedy první části zamýšleného celku, na kterém plní své dlouholeté směřování a úsilí. Jistě mi dáte za pravdu, že je to nádherná kniha, ve které si nic neodpouští z poctivého hledání pravdy o tom, který je středem jeho i našeho života.

A konečně jeho druhá encyklika *Spe salvi*, která dnešnímu hledajícímu a bloudícímu světu ukazuje pravou naději. Piše: „Kdo nezná Boha, může mít množství nadějí, ale nakonec je bez naděje, bez velké naděje, která podpirá celý život (srov. Ef 2,12). Opravdovou, velkou lidskou naději, která vydrží všechna ztroskotání, může být jen Bůh – ten Bůh, který nás miloval a miluje ‚až do krajnosti‘, ‚až do konce‘ (srov. Jan 13,1 a 19,28–30). Koho se dotkla láska, začíná tušit, co to vlastně je ‚život‘. Začíná tušit, co označuje slovo naděje, s nímž jsme se setkali při křtu... Život v pravém slova smyslu nemohu mít sám v sobě či sám od sebe – život je vztah. A život ve své úplnosti je vztahem k tomu, který je pramenem života. Pokud jsme ve vztahu k tomu, který neumírá, který je sám život a sama láska, jsme v životě. Pak ‚žijeme‘“ (čl. 27).

Lze uzavřít slovy velekněžské modlitby našeho Pána: „A to je věčný život: že poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista“ (Jan 17,3).

+ biskup František Radkovský
Praha, katedrála sv. Víta,
Václava a Vojtěcha,
24. dubna 2008

Třetí výročí

V minulých dnech oslavil Svätý otec Benedikt XVI. třetí výročí papežské služby a 81. narozeniny. Neslavil doma v kruhu přátel nebo s místními autoritami, ale v plné práci na apoštolské cestě do Spojených států amerických. Z mnoha věcí, které si zaslouží pozornost, chci připomenout jen to, co mě zvlášť zaujalo. Ve věku, kdy by se mohl šetřit a odpočívat, je v plné práci, protože už léta nepatří sobě. Je vidět, že své kněžství žije jako plné darování se Bohu, jemuž se zasvětil. Po celý život hledá, co se Bohu líbí, a pracuje pro Boží království na zemi, pro Církev, kterou si zamiloval, pro člověka, kterého miluje Bůh.

Povzbuzovat bratry ve víře je jeden z hlavních úkolů papeže jako Petrova nástupce. Petrovi přece Kristus uložil: *A ty, až se obrátíš, posiluj bratry ve víře*. Papež to dělá svými knihami, kázáními a projevy, ale vydá se i do Ameriky, kde sice nepatří většina obyvatel ke katolické církvi, ale je tam jedno z největších katolických národních společenství na světě. Považoval za potřebné upevňovat katolíky ve víře, kterou je třeba nejen věrně vyznávat, ale i dosvědčovat životem, aby rostlo Boží království. *Z Božího slova nemůžeme vynechat ani jedině písmenko*, řekl Ježíš. A jako on *nepřišel Zákon zrušit, ale naplnit*, tak se čeká i od věřících dnes, že si nebudou Boží zákon ulehčovat či upravovat, ale věrně naplňovat, a tak umožní Bohu skrze lidské skutky budovat Boží království. Pokud někdo čekal, že papež ustoupí nějakým tlakům na rozvolnění morálky, musel být zklamán. Papež naopak položil důraz na poslání církevních škol a katolickou výchovu, na její dostupnost pro všechny, i ty nejchudší. Moudrá společnost žije pro děti a jejich dobrou výchovu. Jen tak může mít naději.

Papež nemyslí jen na věřící Církve, ale jde do sídla Organizace spojených národů, aby i tam vydával svědectví Kristu a také podpořil tuto organizaci tak důležitou pro mezinárodní vztahy ve světě. Povzbudil přítomné, aby nehledali zájmy svých vlastních skupin, ale opravdu sloužili

li míru a spravedlnosti ve světě. I tam naplňuje svou službu a poslání. Nemůžeme být křesťany jen pro sebe. *Vy jste světlo světa, vy jste sůl země*, řekl Ježíš učedníkům. *A světlo se nestaví pod kbelík, ale na podstavec, aby svítilo všem*. Církev má povinnost rozdělit se o své duchovní bohatství. *Má být kvasem, které prokvasí celé těsto lidské společnosti. Co se nám řeklo do ucha, máme hlásat ze střeš*. Když jsem sledoval papežův projev v OSN, myslel jsem na to, z jak vysoké střešy to hlásá evangelium světu, zvědavě naslouchajícímu prostřednictvím sdělovacích prostředků.

Někteří novináři sice měli usí jen pro skandály v Církvi, které papežovi připomínali, ale on ukázal, že Církev se nebojí mluvit o hříchu, který odmítá a odsuzuje. Když se přesto v jejich řadách objeví, stydí se, ale sahá po pokání a nabízí odpuštění. Je připravena k obrácení, které hlásá jako poselství, s nímž Ježíš začal své působení: *Obraťte se a věřte evangeliu*.

Všechny tyto Ježíšovy výzvy papež svým jednáním nejen připomněl, ale svým příkladem nás vyzval k podobným postojům v našem prostředí. Jen odvahu k věrnosti a svědectví. Svět na to má právo.

+ arcibiskup Jan Graubner

ZÁVĚŤ MOSSULSKÉHO ARCIBISKUPA PAULOSE FARAJE RAHHO

Arcibiskup Rahho, který byl unesen muslimskými teroristy a ve vězení umřel, prosí ve své závěti všechny věřící, aby byli otevření pro muslimské a jesi-ditské bratry a pro všechny děti milované vlasti, aby všichni v bratrství spolupracovali na budoucnosti Iráku. „Život má být ustavičná odevzdanost do rukou Božích. Smrt je nekončící odevzdání do rukou Božích.“ Rodinným příslušníkům napsal: „Nic nevlastním a to, co mám, nepatří mně. Já sám jsem vlastnictví Církve a od Církve nemůžu- te nic požadovat.“

NEŽÁDOUCÍ REZOLUCE

Americký senát se postavil proti jedné větě v pozdravném poselství určeném Benediktu XVI. Nesouhlasil s výrokem, že papež Benedikt XVI. „pozvedá svůj hlas na ochranu slabých a zranitelných a tak svědčí o ceně každého lidského života.“ To se nelíbilo demokratickým senátorům. Zmínka „pro life“ byla po třídenní diskuzi nakonec vyškrtuta.

ZÁKAZ KLENÍ

V malém městě s 25 000 obyvateli ve státě South Pasadena v USA platí každý první týden v měsíci březnu zákaz klení. Iniciátorem této akce je 14letý McKay Hatmch, kterému se nelíbí, že jeho starší spoluobčané stále jen klnou. „Myslí si, že když klnou, že se jim něco podařilo.“ Založil ve škole klub „Neklit“. Počet jeho členů postupně vzrostl na 10 000.

ASTEROID JAKO BOŽÍ TREST?

Angličtí archeologové rozluštili klínové písmo jedné hliněné tabulky, která podává zprávu o ničivém pádu obrovského asteroidu. Domnívají se, že by se mohlo jednat o onen „oheň z nebe“, který podle knihy Genesis zničil hříšná města Sodo-

mu a Gomoru. Zprávu zpracoval a zapsal na tabulku sumerský astronom před 5000 lety. K pádu asteroidu mělo dojít 29. června 3123 před Kr. Podle jednoho z vědců mluví o podobném zničení nejméně 20 starověkých mýtů. Teologové však radí k obezřetnosti. Ke zničení hříšných měst došlo mezi roky 2100–2000 před Kristem.

ZÁPLAVA POUTNÍKŮ

Diecéze Hongkong musela odříct pouť plánovanou na 24. května. Protože se přihlásilo příliš mnoho poutníků, vznikly velké organizační a logistické problémy. Nový termín nebyl ještě stanoven. Diecéze slaví tento rok 400 let svého trvání.

24. květen, svátek Panny Marie Pomocnice křesťanů, prohlásil papež Benedikt XVI. ve svém dopisu čínským katolíkům za světový den modliteb za církev v Číně.

NA POMOC ZÁVISLÝM NA PORNOGRAFIÍ

V Rakousku vzniklo sdružení, které chce pomáhat těm, kteří se chtějí zbavit své závislosti na pornografii. Tato vášeň se rozmohla hlavně díky internetu, kde je možno najít nejhrušší formy pornografie. Podle anonymního průzkumu ve farnostech podléhá této slabosti na 50 % mladých lidí, mezi nimi i otcové rodin. U žen to činí až 20 %. K tomu účelu zřídilo sdružení dvě internetové stránky, na kterých chce oslovit i ty, kteří neznají Boha.

ZÁZRAK NA PŘÍMLUVU BL. KARLA I.

Diecéze Orlando v USA prošetřuje zázračné uzdravení ženy nemocné rakovinou, které se údajně uskutečnilo na přímluvu blahoslaveného císaře Karla I. Uznání tohoto zázraku by mohlo přispět k jeho svatořečení. Lékaři již oficiálně potvrdili náhlé zmizení všech symptomů choroby.

Kath-net

Poselství Královny míru

Drahé děti! I dnes vás všechny zvu, abyste rostly v Boží lásce jako květ, který cítí teplé paprsky jara. Tak i vy, děti moje, rostte v Boží lásce a noste ji všem těm, kdo jsou daleko od Boha. Hleďte Boží vůli a číňte dobro těm, které vám Bůh postavil na vaši cestu, a buďte světlem a radostí. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!

Medžugorje, 25. 4. 2008

HORSKÉ KLUBÁNÍ – SETKÁNÍ DĚTÍ Z MISIJNÍCH KLUBEK ČR VE ŠPINDLEROVĚ MLÝNĚ

Přes 150 účastníků se sjelo ve dnech od 4. do 6. 4. 2008 do Špindlerova Mlýna na Erlebachovu boudu v rámci setkání pro děti „Horské klubání“. Akci pořádalo Papežské misijní dílo dětí (PMDD) pro členy Misijních klubek. Účastníci přijeli z různých koutů naší vlasti celkem z patnácti Misijních klubek. Smyslem akce bylo odměnit děti, které se pravidelně zapojují do pomoci potřebným v rámci PMDD. Měly možnost se vzájemně poznat, strávit společné chvíle například při vyrábění věcí na misijní jarmark, malování přáníček pro děti z misii, přípravě liturgie, výletu do hor a samozřejmě, že nechyběl ani čas na modlitbu, mši svatou, misijní besedy a promítání záběrů z misii. Počátek Misijních klubek spadá do roku 2000, ale jejich systematická činnost se začala rozvíjet hlavně od roku 2006. Od té doby vzniklo v ČR téměř sto Misijních klubek, která aktivně podporují celosvětovou i domácí misijní činnost Církve. Na přání Sv. otce se denně modlí modlitbu Zdrávas Maria za misie, týdně šetří na „Misijní bonbonek“ – odřikají si sladkosti, které mají rády, a tvůrčím způsobem se podle potřeby a možností účastní nejrůznějších misijních aktivit (např. Pohled pro misie, Jeden dárek navíc, Misijní jarmark, Misijní den dětí, Misijní koláč). Za zmínku stojí i to, že na Horské klubání s sebou děti z Misijních klubek dovezly finanční prostředky získané z benefičních koncertů, ze školních dobročinných akcí i našetřené úspory z Misijního bonbonku pro chudé a trpící děti v misiích. Celková částka přesáhla 30 000 Kč a bude poslána na podporu konkrétních projektů PMDD v chudých oblastech světa.

Kontakt: PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel.: 499 433 058, GSM brána: 604 838 882, info@misijnidila.cz, www.misijnidila.cz

EUCCHARISTICKÝ VÝSTAV V PRAZE – 2008

DATUM	ČAS	KOSTEL (ULICE)	ČÁST OBCE
9. 5. – 12. 5.	8.00 – 18.00	Neposkvrněného početí Panny Marie (Ke Strašnické)	Strašnice
12. 5. – 15. 5.	7.30 – 17.45	sv. Josefa (nám. Republiky)	Nové Město
16. 5.	7.00 – 12.00	sv. Václava (Štefánikova)	Smíchov
17. 5.	8.00 – 12.00		
19. 5.	7.00 – 12.00		
20. 5. – 23. 5.	10.00 – 17.00	sv. Bartoloměje (Prelátská)	Kyje
26. 5. – 29. 5.	8.00 – 17.30	Nanebevzetí Panny Marie (K Dolům)	Modřany
30. 5. – 2. 6.	8.00 – 16.00	Narození Panny Marie (Baarova)	Michle
3. 6. – 5. 6.	9.00 – 17.00	sv. Norberta (Sibeliova)	Střešovice
6. 6. – 9. 6.	12.00 – 17.00	Nanebevzetí Panny Marie (Strahovské nád.)	Strahov
11. 6. – 13. 6.	15.00 – 18.00	sv. Gotharda (Krupkovo nám.)	Bubeneč
18. 6. – 20. 6.	16.00 – 18.00	sv. Jiří (Hloubětínská)	Hloubětín
23. 6. – 26. 6.	8.00 – 17.00	sv. Jakuba Staršího (Malá Štupartská)	Staré Město

EDITORIAL - dokončení ze str. 2

Víme, že všechno dobré a krásné, vznešené a svaté pochází od Boha a v něm má svůj obraz a vzor. Ale jak je tomu u takových ctností, které nepřipisujeme Bohu, ale které mají být vlastní právě Bohu podřízeným lidským tvorům, jako jsou skromnost, tichost, pokora, prostota? Jenže i takové ctnosti, které ze svého charakteru přísluší bytostem stvořeným, jsou v Bohu obsaženy v nejdokonalejší podobě. Právě v Duchu Svatém je soustředěna Boží pokora a skromnost. To, co můžeme konkrétně pozorovat na Božím Synu, který je tichý a pokorného srdce, je výsledek způsobu, jakým ho na každém kroku vede Duch Svátý. On sám, Duch Posvětitel však málo mluví o sobě samém, je svrchovaně skromný, skrytý, trpělivý a pokorný, nevystavuje se na odív nijak jinak než výsledky svého působení a při všem svém působení se pokorně podřizuje nám, svým tvorům. Chce nám přítom i svým příkladem a způsobem přístupu „transplantovat“ svůj způsob působení: abychom nevystavovali na odív sebe, ale měli na zřeteli jen dílo, aby co nejlépe a co nejvíce oslavovalo Boha jako jediného původce všeho dobrého.

Krédo o něm říká docela stručně, že je to „Pán a dárcé života, který z Otce i Syna vychází, je s nimi spolu oslavován a mluvil skrze proroky“. Za těmito nenápadnými slovy se skrývá tajemství, že právě ON je samotným Srdcem božské Trojice, že je podstatným Principem nejvyššího božského života, ON je všechna věčná důvěrnost mezi Otcem a Synem, ON je Plodnost Otce i Život Syna, mohli bychom říct – „krevní oběh“ tohoto věčného božského života. Nic většího nám Otec a Syn nemohli darovat, protože s Ním nám darují své Všechno pro naši spoluúčast na životě Otce, Syna a Ducha Svatého.

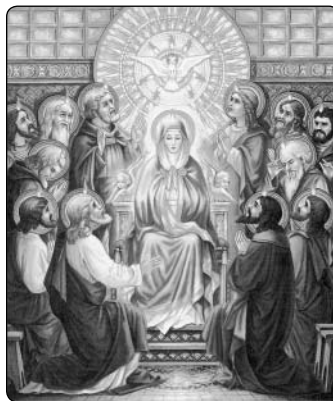
Pro tuto spoluúčast jsme byli na samém počátku stvoření,

ale neobstáli jsme ve zkoušce. Ráj, ze kterého jsme byli pro svůj hřích vyhnáni, je vlastně náš podíl na tomto božském životě, na božském smýšlení, božském chápání a jednání. Návrat do této „zahrady“ je ovšem velice obtížný. To, co nám Boží Syn svou smrtí a zmrtvýchvstáním zasloužil, to v jednom každém z nás musí teprve uskutečnit Duch Svátý, neboť to znamená vždy doslova naše „nové stvoření“. Ačkoliv nás Ježíš Kristus vykoupil z moci hříchu a smrti, dále trpíme, umíráme a především v nás dále trvá směřování ke zlému, dokud sami, každý osobně, nedáme Duchu Svatému možnost, aby nás od základu přestavěl. K takové dokonale transplantaci všech našich „duchovních orgánů“ musíme božskému Chirurovi nejen „podepsat revers“, že souhlasíme s jejich výměnou, ale musíme při této výměně dokonale spolupracovat, abychom mohli začít „žít novým životem“. To vyžaduje opravdové úsilí a vytrvalost v naší snaze o svatost.

Poslužme si přirovnáním: Když se někdo učí cizí řeč, dlouhou dobu tuto řeč tak říkájící pouze slabikuje, používá sice něco ze slovní zásoby cizího jazyka, ale přitom stále „myslí česky“. Cizí řeč začne ve skutečnosti ovládat teprve tehdy, až začne nejen cizí slova vyslovovat, ale začne v cizím jazyku myslet, osvojí si jeho „ducha“ a jeho „cit“, pak se teprve stane partnerem pro cizince z této jazykové oblasti. Podobně i k tomu, abychom vtělenému Slovu začali skutečně rozumět, musíme začít také „myslet“, jak smýšlí Ono. Pán věděl dobře, že pouze svou řečí, svými slovy to apoštoly nenaucí ani za tři roky. Proto jim řekl: „Pošlu vám ještě jiného Učitele, který z mého vezme a oznámí vám“: vezme z mého a předá vám můj způsob „smýšlení“, abyste skutečný smysl mých slov začali vnímat a chápat tak, jak mu rozumím Já, abyste zcela převzali můj božský náhled

a pohled, mé postoje, abyste bytostně vstoupili do způsobu mého života, jakým Já žiji v Otci a Otec ve mně, abyste byli jako já, abyste byli tam, kde jsem já, abyste byli mnou.

Bez pronikavého světla Ducha Svatého je naše duchovní vnímání stejně nedokonalé a omezené jako naše smyslové poznávání tohoto světa. My si

sice myslíme, že vidíme velmi dobře, ale co opravdu poznáváme, stojíme-li např. uprostřed města? Vidíme jen nejbližší domy a objekty, a to, co vidíme, je nám současně překážkou, že nevidíme už to, co je za nimi. Abychom viděli více, museli bychom vystoupit někam výše, ale to znamená také vzdálit se od toho bezprostředního pohledu a ztratit nezbytné podrobnosti. I když si vezmeme dalekohled či drobnohled, vidíme jen malou výseč skutečnosti, vytrženou ze všeho ostatního. Ale my potřebujeme úplné poznávání, my potřebujeme vidět pravdy našeho Pána podobně jako on, který vidí všechno současně a všechno stejně zblízka a podrobně, který vidí nejen povrch, ale proniká k podstatě.

Snad více než všechna tato slova vypovídají o Duchu Tvůrci ony tři konkrétní a přitom tak rozdílné příklady žen, které se plně otevřely jeho působení: Conchity Armidy, Estelle Satabinové a Marty Robinové. Všechno to, čím tyto tři osobnosti vynikají tak mimořádně nad průměr, je dílem Ducha. Pokud nám připadají slova, jimiž se Conchita Armida připravuje na své exercicie, až nepochopitel-

ná, neuvěřitelná či třeba nepřijatelná, je to jen proto, že nám zatím schází ono pojmosloví, onen osvěcující pohled Ducha Svatého. To ON přivádí tyto ženy k tomu, aby jasně viděly podstatu života, a tou je oběť. Marta vystoupila na Kříž a založila školu sebeobětující lásky. Estelle se obětuje tak, že bojuje s lidskou bídou a utrpením, Conchita bojuje proti bídě tohoto světa tím, že se připojuje k Oběti Kříže, aby přivolala nové Letnice. Estelle se ujímá konkrétních ubožáků, Conchita se ujímá „globálního ubožáka“, zbloudilého světa a konkrétně se ujímá kněží, jejichž výslovným posláním je, aby za záchranu a spásu světa přinášeli na oltáři i v životě oběť Kříže. Jedině oběť Kříže vede ke vzkříšení nového života a k naprosto nezbytným novým Letnicím: „Obětuj se jako žertva za mé kněze.“ „Obětuj Slovo, aby všechno bylo obnoveno ve mně Duchem Svatým.“ „Chci se zviditelnit ve svých kněžích.“ To ukládá Ježíš své vyvolené. Z jeho poselství vyplývá, že nové Letnice jsou především ovoce svatosti kněží. Tak jako první Letnice vzešly z Ježíšovy oběti Kříže, tak ty druhé vzejdou z obětí svatých kněží, kteří musí být druhým Kristem.

Jak naléhavé už jsou pro dnešní svět tyto Letnice, dokládá např. absurdní usnesení Evropské rady o právu ženy na potrat, ale také usnesení mnoha parlamentů, která svědčí o povážlivě rostoucí zaslepenosti nemoudrých, kteří se stále více vzdalují od jediného Středu a myslí už jen ve svých krátkozrakých absurdních zájmech. Ve jménu tolerance s naprostou netolerancí požadují toleranci ke zlému. Neměly by tyto orgány obrátit všechnu svou pozornost spíše k do nebe volající nerovnosti a nespravedlnosti v rozdělování dober a statků, které se stávají vážnou hrozbou pro budoucnost lidstva? Neustávejme svolávat pro ně světlo Ducha Svatého!

-/š-

Neděle 11. 5. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.04 Z pokladů duše 8.10 Evangelium (P) 8.15 Bolek a Lolek (50. díl): Závod 8.25 Soucitná srdce (P) 8.40 Pouť do Svaté země 9.00 Ecce homo: Doc. PaedDr. Jarmila Šicková-Fabrici, PhD. 9.05 Pro zdraví 9.15 Pro vita mundi (80) - Mgr. Jan Špilár 9.55 Dětská Bible 10.30 Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Pustá Polom (L) 11.55 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. (L) 12.15 Zpravodajské Noeviny 12.25 Léta letí k andělům (12) - P. Miroslav Herold, SJ 12.45 Na koberečku (44) 13.00 Tygři oceánů 4/15 13.40 Presence 15.10 Světlo Kristovo 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Exit 316 (34. díl): Kluci a holky 16.35 Primiční homilie P. Josefa Červenky 16.55 Hlubinami vesmíru s Kamilem Hornochem 17.35 Ve jménu Ježíše (24. díl): Hrdina Roland (P) 17.55 Po stopách Ježíše Krista (10) 18.25 Cesty za poznáním: Jabrin, Egyptian museum, Les Baux de Provence 18.55 Z pokladů duše 19.00 Benefiční koncert (L) 20.30 Pro vita mundi SPECIÁL s P. Vojtěchem Kodetem (P) 21.10 Octava dies (480) (P) 21.40 Dětská Bible 21.50 Nikolčiny tóny duše 22.00 Misijní magazín (22) 23.00 První čtení 23.25 Otazníky na téma: Exorcismus 0.55 Evangelium 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pondělí 12. 5. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Po stopách Ježíše Krista (10) 8.35 Na koberečku (44) 8.50 Primiční homilie P. Josefa Červenky 9.10 Octava dies (480) 9.35 Cesty za poznáním: Arabská poušť Safari 10.05 Jsme živé kameny 10.35 Porcelán a jeho výroba (P) 10.50 Národní parky Afriky (1/2) 11.40 Bolek a Lolek (50. díl): Závod 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Pro vita mundi (51) - Mgr. Libor Raclavský 12.45 Zpravodajské Noeviny 12.50 Čteme z křesťanských periodik 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Nadšení pro dům 16.35 Porcelán a jeho výroba 16.50 Pouť do Svaté země 17.15 Exit 316 (34. díl): Kluci a holky 17.35 Dětská televize (4/2008) 18.00 Po stopách Ježíše Krista (10) 18.35 Bolek a Lolek (51. díl): Sněhová královna 18.45 Cesty za poznáním: Arabská poušť Safari 19.15 Čteme z křesťanských periodik 19.20 O slovanství - kardinál Tomáš Špidlík SJ 19.35 Litanie loretánské 20.00 Z pokladů duše 20.05 Krásy Čech a Moravy - Čechy II. (P) 20.35 Na koberečku (44) 20.50 Zpravodajské Noeviny 21.00 Ecce homo: Doc. PaedDr. Jarmila Šicková-Fabrici, PhD. 21.05 Noční univerzita: P. Pavel Semela: Ježíš - Pán a Mistr 22.10 Exit 316 (34. díl): Kluci a holky 22.30 Octava dies (480) 23.00 Umělecká přehlídka Církevních škol 2008 00.30 Je život ženy blažený? 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 13. 5. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Krásy Čech a Moravy - Čechy II. 8.30 Nadšení pro dům 9.00 Pro vita mundi (80) - Mgr. Jan Špilár 9.40 Cesty za poznáním: Jabrin, Egyptian museum, Les Baux de Provence 10.10 Noemova pošta SPECIÁL 2008 10.40 Bolek a Lolek (51. díl): Sněhová královna 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Colours 2006 Havlovi 13.00 Vysílací přestávka s Radiem

Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Pouť do Svaté země 16.25 Pro vita mundi (51) - Mgr. Libor Raclavský 17.00 Zpravodajské Noeviny 17.10 Nadšení pro dům 17.40 Cesty za poznáním: Jabrin, Egyptian museum, Les Baux de Provence 18.10 Dětská televize (4/2008) 18.35 Bolek a Lolek (52. díl): Zakletý zámek (P) 18.50 Soucitná srdce 19.05 Národní parky Afriky (2/2) (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Misijní magazín (22) 21.05 Tygři oceánů 5/15 (P) 21.40 Starý člověk mezi námi 22.10 Ecce homo: Doc. PaedDr. Jarmila Šicková-Fabrici, PhD. 22.20 Octava dies (480) 22.50 Hlubinami vesmíru s Kamilem Hornochem 23.35 Soucitná srdce 23.50 Pouť do Svaté země 00.10 Pro vita mundi (51) - Mgr. Libor Raclavský 00.45 Zpravodajské Noeviny 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 14. 5. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Ecce homo: Doc. PaedDr. Jarmila Šicková-Fabrici, PhD. 8.10 Tygři oceánů 5/15 8.40 Na koberečku (44) 8.55 Hlubinami vesmíru s Kamilem Hornochem 9.35 Porcelán a jeho výroba 9.50 Zpravodajské Noeviny 10.00 Cesty za poznáním: Colorado Nat Museum, Krimmler Wasserfalle, Selours Game Reserve 10.30 Přímý přenos generální audience papeže Benedikta XVI. 11.55 Z pokladů duše 12.05 Pro zdraví 12.15 Čteme z křesťanských periodik 12.25 Na koberečku (44) 12.40 Pouť do Svaté země 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Zpravodajské Noeviny 16.15 Noční univerzita: P. Pavel Semela: Ježíš - Pán a Mistr 17.05 Porcelán a jeho výroba 17.20 Národní parky Afriky (2/2) 18.15 Exit 316 (35. díl): Iluze (P) 18.35 O Mlsáčkovi (2/18) 18.45 Pro vita mundi (80) - Mgr. Jan Špilár 19.25 Litanie loretánské 19.55 Z pokladů duše 20.00 Pro vita mundi (81) - P. Vojtěch Kodet 20.40 Pro zdraví (P) 20.50 Loutky, děti, obrázky a písničky... (P) 21.00 Nadšení pro dům 21.30 Krásy Čech a Moravy - Čechy II. 22.00 Po stopách Ježíše Krista (10) 22.30 Hlubinami vesmíru s Kamilem Hornochem 23.10 Záznam přenosu z generální audience papeže Benedikta XVI. 00.40 Léta letí k andělům (12) - P. Miroslav Herold, SJ 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 15. 5. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Octava dies (480) 8.35 Dětská televize (4/2008) 9.00 Noční univerzita: P. Pavel Semela: Ježíš - Pán a Mistr 9.55 Loutky, děti, obrázky a písničky... 10.10 Po stopách Ježíše Krista (10) 10.35 Pro zdraví 10.45 Krásy Čech a Moravy - Čechy II. 11.20 Exit 316 (35. díl): Iluze 11.40 Bolek a Lolek (52. díl): Zakletý zámek 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Národní parky Afriky (2/2) 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Krásy Čech a Moravy - Čechy II. 16.35 Soucitná srdce 16.50 Na koberečku (44) 17.05 Po stopách Ježíše Krista (10) 17.35 Záliv svatých (P) 18.35 Bolek a Lolek (53. díl): Ošklivé káčátko (P) 18.45 Ecce homo: Ing. Ján Paulík (P) 18.50 Loutky, děti, obrázky a písničky... 19.00 Cesty za poznáním: Arabská poušť Safari 19.30 Exit 316 (35. díl): Iluze 19.50 Zpravodaj-

Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory pořádá „Den pro prarodiče a vnoučata“. Kdy: 7. června 2008. Kde: v Kempu Country Vochtánka Potštejn. V programu bude mimo jiné kovbojská show, odpoledne plné her pro děti nebo prohlídka hradu Potštejn. Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory - tel.: 495 063 661, mobil: 737 215 328, e-mail: dcs@diecezhk.cz.

ské Noeviny (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Pro vita mundi (82) - Mgr. Mojmir Kovář (P) 20.50 Ecce homo: Ing. Ján Paulík 21.00 Na koberečku (44) 21.15 Pro zdraví 21.25 Primiční homilie P. Josefa Červenky 21.45 Nadšení pro dům 22.15 Po stopách Ježíše Krista (10) 22.45 Porcelán a jeho výroba 23.00 Tygři oceánů 5/15 23.30 Noemova pošta SPECIÁL 2008 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 16. 5. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Záliv svatých 9.05 Pro vita mundi (81) - P. Vojtěch Kodet 9.45 Misijní magazín (22) 10.45 Cesty za poznáním: Jabrin, Egyptian museum, Les Baux de Provence 11.15 Octava dies (480) 11.40 Bolek a Lolek (53. díl): Ošklivé káčátko 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Ve jménu Ježíše (24. díl): Hrdina Roland 12.30 Nadšení pro dům 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Záznam přenosu z generální audience papeže Benedikta XVI. 17.30 Pro vita mundi (81) - P. Vojtěch Kodet 18.10 Zpravodajské Noeviny 18.15 Exit 316 (35. díl): Iluze 18.35 Bolek a Lolek (53. díl): Ošklivé káčátko (P) 18.50 Pro vita mundi (82) - Mgr. Mojmir Kovář 19.30 Litanie loretánské 20.00 Z pokladů duše 20.05 Kulatý stůl na téma: Duchovní služba v armádě (L) 21.45 Krásy Čech a Moravy - Čechy II. 22.15 Ecce homo: Ing. Ján Paulík 22.20 Loutky, děti, obrázky a písničky... 22.30 Zpravodajské Noeviny 22.40 Noční univerzita: P. Pavel Semela: Ježíš - Pán a Mistr 23.35 Misijní magazín (22) 00.35 Octava dies (480) 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 17. 5. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.04 Ecce homo: Ing. Ján Paulík 8.10 Exit 316 (35. díl): Iluze 8.25 Pro vita mundi (81) - P. Vojtěch Kodet 8.30 Ve jménu Ježíše (24. díl): Hrdina Roland 8.55 Cesty za poznáním: Victoria, Mekong Delta, Lemmenjoki (P) 10.05 Čteme z křesťanských periodik (P) 10.10 Záliv svatých 11.05 Pro vita mundi (51) - Mgr. Libor Raclavský 11.45 O Mlsáčkovi (3/18) (P) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Angelus Domini 12.05 Porcelán a jeho výroba 12.20 Starý člověk mezi námi 12.50 Čteme z křesťanských periodik 13.00 Vysílací přestávka s Radiem Proglas 16.00 Programová nabídka TV NOE 16.05 Léta letí k andělům (13) - Marek Orko Vácha 16.25 Nadšení pro dům 16.55 Pro zdraví 17.05 Krásy Čech a Moravy - Čechy II. 17.30 Soucitná srdce 17.45 Dětská televize (4/2008) 18.05 Porcelán a jeho výroba 18.20 Na koberečku (44) 18.35 O Mlsáčkovi (03/18) 18.45 Zpravodajské Noeviny 18.55 Cesty za poznáním: Victoria, Mekong Delta, Lemmenjoki 19.25 První čtení (P) 19.50 Čteme z křesťanských periodik 20.00 Z pokladů duše 20.05 Sněžka (P) 20.35 Primiční homilie P. Petra Beneše (P) 21.00 Vynoření z katakomb 21.55 Léta letí k andělům (12) - P. Miroslav Herold, SJ 22.15 Národní parky Afriky (2/2) 23.05 Pro vita mundi (82) - Mgr. Mojmir Kovář 23.45 Colours 2006 Havlovi 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

POUTNÍ MÍSTO KRÁLÍKY – Z KALENDÁŘE AKCÍ NA ROK 2008

Mariánské první soboty: 7. června – Mons. Josef Kajnek • **Program:** 9.00 růženc • 9.30 přednáška (host) • 10.15 Adorace, možnost zpovědi • 11.00 mše svatá • 12.00 přestávka • 13.00 volná beseda s pozvaným hostem • 13.30 požeňání milostivým obrazem, závěr.

Vikendové duchovní obnovy: 16.–18. května – „Udělejte všechno, co vám řekne!“ (P. Nowicki) • 20.–22. června – „Mluv, Pane...“ (host) • **Program:** Duchovní cvičení začínají v uvedené první datum v 18.00 večer, kde se upřesní další program. Informace ohledně jídla a bydlení na www.poutnidum.cz.

Bohoslužby a poutě: 25. května – slavnost Těla a Krve Páně – 8.30, 10.00 (slavnostní průvod s Nejsvětější svátostí ol-tářní), 15.00 mše sv.

Akce pro děti a celou rodinu: 17. května – 13.30 dětský sportovní den (13.30 dětská mše sv., od 14.00 různé hry) • 21. května – 18.00 koncert sboru VIOLA ze Žamberka a sboru Dagielis z Litvy.

Kontakt: Klášter redemptoristů, Kopeček 1, 561 69 Králíky, tel. 465 631 744, e-mail: kraliky@cssr.cz, internet: www.kraliky-klaster.cz • Poutní dům, Dolní Hedeč 2, 561 69 Králíky, tel. 465 631 178, mobil 605 912 840, e-mail: info@poutnidum.cz, internet: www.poutnidum.cz.

Exercicie na Velehradě v roce 2008 – volné termíny: 6. 7.–11. 7. kněžské exercicie – Mons. J. Hrdlička • 9. 11.–14. 11. kněžské exercicie – P. Etienne Michelin • **7. 5.–10. 5. duchovní cvičení pro všechny – P. M. Kabrda, SDB** • 18. 5.–22. 5. duchovní cvičení pro akolyty a pastorační pracovníky – P. P. Ambros, SJ • 1. 6.–5. 6. duchovní cvičení pro všechny – P. J. Čupr, SJ • 11. 7.–14. 7. příprava na manželství, snoubenci – P. P. Šustáček. **Vyřizuje:** Dagmar Ingrová, Římskokatolická duchovní správa Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad, e-mail: velehrad@stojanov.cz.

Prátelství Papežského misijního díla dětí z ČR s Angolou

V sobotu 5. 4. 2008 byl v brněnské katedrále slavnostně uveden do funkce děkana a 1. prelata Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla Mons. Mgr. Jiří Mikulášek.

Při bohoslužbě byla zároveň předána kopie obrazu Panny Marie ze Starého Brna angolskému konzulovi, který ji odvezl do katedrálního kostela v africké Angole. Celého obřadu se zúčastnily děti z Papežského misijního díla dětí České republiky. V obětním průvodu přinesly kromě obětních darů také obálku s obrázky pro děti z daleké země.

Během následného předávání obrazu vyzdvihl pan biskup Mons. Vojtěch Cikrle důležitost misí všeobecně a připomněl účast Misijních děl ČR při budování sociálně výchovného centra pro 367 předškolních a školních dětí v angolském Kunene. *-pmd-*

Srdečně Vás všechny zveme do nově požeňaného **kostela Božího milosrdenství a sv. Faustyny do Slavkovic**, kde se budou konat pravidelně bohoslužby každou třetí sobotu v měsíci: **17. 5.** – R. D. Mgr. Bohumil Poláček, farář z Velké Bíteše • **21. 6.** – R. D. Mgr. Vladimír Záleský, farář ze Žďáru nad Sázavou-II • **19. 7.** – P. Josef Daněk, SDB, farář z Brna-Žabovřesk • **16. 8.** – P. ThLic. MUDr. Bogdan Sikora, OFMConv., farář z Jihlavy od M. Boží • **20. 9.** – R. D. Rudolf Zahálka, farář z Poličky • **18. 10.** – R. D. Mgr. RNDr. Miroslav Kazík, administrátor z Hrádku u Znojma • **15. 11.** – R. D. Pavel Lazárek, administrátor z Olešnice na Moravě • **20. 12.** – P. Mgr. Wojciech Zubkowicz, SAC, farář ze Staré Boleslavi. Program: V zimním čase bude začínat v 16 hodin rozjímavým růžencem, po něm bude následovat korunka k Božímu milosrdenství a v 17 hodin mše svatá. Na závěr slavnostní požeňání a uctění ostatků sv. Faustyny. V letním čase začne program v 17 hodin a mše sv. v 18 hodin. Srdečně zvou farníci ze Slavkovic a R. D. Mgr. Pavel Habrovec, administrátor v Radešinské Svatce.

Liturgická čtení

Neděle 11. 5. – slavnost Soslání

Ducha Svatého

1. čt.: Sk 2,1–11

Ž 104(103),1ab+24ac.29bc–30.31+34

Odp.: srov. 30 (*Sešli svého Ducha,*

Hospodine, a obnov tvář země!

Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 12,3b–7.12–13

Ev.: Jan 20,19–23

Slovo na den: Ukázal ruce a bok.

Pondělí 12. 5. – nez. pam. sv. Nerea

a Achillea nebo sv. Pankráce

(v pražské arcidiecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Jak 1,1–11

Ž 119(118),67.68.71.72.75.76

Odp.: 77a (*Ať se mi dostane tvého*

slitování, Hospodine, abych byl živ.)

Ev.: Mk 8,11–13

Slovo na den: Proč toto pokolení žádá znamení?

Úterý 13. 5. – nez. pam. P. Marie

Fatimské

1. čt.: Jak 1,12–18

Ž 94(93),12–13a.14–15.18–19

Odp.: 12a (*Šťastný člověk, jehož*

vychováš, Hospodine.)

Ev.: Mk 8,14–21

Slovo na den: Co uvážete? Že

nemáte chleba?

Středa 14. 5. – svátek sv. Matěje

1. čt.: Sk 1,15–17.20–26

Ž 113(112),1–2.3–4.5–6.7–8

Odp.: 8 (*Pán ho posadil vedle knížat*

svého lidu. Nebo: Aleluja.)

Ev.: Jan 15,9–17

Slovo na den: Zůstaňte v mé lásce.

Čtvrtek 15. 5. – ferie

1. čt.: Jak 2,1–9

Ž 34(33),2–3.4–5.6–7

Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin*

slyšel.)

Ev.: Mk 8,27–33

Slovo na den: Věci božské.

Pátek 16. 5. – svátek sv. Jana

Nepomuckého

1. čt.: Řim 8,31b–39

Ž 69(68),5ab.7ac+8.15bc+31

Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své*

veliké lásce! Nebo: Aleluja.)

Ev.: Mt 10,17–22

Slovo na den: Mluví skrze vás Duch

vašeho Otce.

Sobota 17. 5. – nez. sobotní pam.

P. Marie

1. čt.: Jak 3,1–10

Ž 12(11),2–3.4–5.7–8

Odp.: 8a (*Ty nás, Hospodine,*

ochrániš.)

Ev.: Mk 9,2–13

Slovo na den: Neviděli nikoho jiného,

jenom samotného Ježíše.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

10. – 17. KVĚTNA

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 11. 5.	PO 12. 5.	ÚT 13. 5.	ST 14. 5.	ČT 15. 5.	PÁ 16. 5.	SO 17. 5.									
Antifona	679	764	934	1045	949	1061	1673	1892	980	1096	1708	1924	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	784	883	786	884	783	881		
Ranní chvilky:																
Hymnus	679	764	935	1045	949	1062	1365	1525	981	1096	1367	1528	1666	1883		
Antifony	680	765	935	1046	950	1062	1674	1893	981	1097	1368	1529	1014	1132		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	813	914	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	680	765	938	1049	953	1066	1674	1894	985	1101	1368	1529	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	680	765	939	1050	953	1066	1365	1526	985	1101	1369	1530	1669	1886		
Prosby	680	765	939	1050	953	1066	1675	1894	985	1101	1711	1927	1655	1886		
Závěrečná modlitba	681	766	1364	1523	954	1524	1366	1526	986	1102	1369	1530	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	643	723	940	1051	954	1067	792	890	986	1103	792	890	1018	1137		
Antifony	681	766	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	682	767	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	683	769	943	1054	957	1070	1676	1895	989	1106	1713	1930	1021	1141		
Závěrečná modlitba	684	769	943	1054	957	1071	1366	1526	990	1106	1369	1530	1022	1141		
Nešpory:																
Hymnus	641	721	944	1056	959	1072	1366	1527	991	1108	1369	1531	742	837		
Antifony	676	760	945	1057	960	1073	1678	1897	992	1109	1371	1532	743	838		
Žalmy	676	760	945	1057	960	1073	1678	1897	992	1109	1715	1932	743	838		
Kr. čtení a zpěv	678	762	947	1060	962	1076	1680	1900	995	1112	1371	1532	745	840		
Ant. ke kant. P. M.	678	762	948	1060	962	1076	1367	1527	995	1112	1371	1533	745	841		
Prosby	678	763	948	1060	963	1076	1681	1900	995	1112	1718	1936	745	841		
Záv. modlitba	679	763	948	1060	963	1076	1681	1900	995	1112	1718	1936	745	841		
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

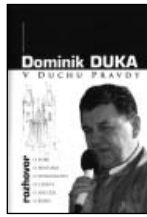
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je v roce 2008 otevřena také o těchto sobotách v době od 7.30 do 12 hodin: 17. 5. • 24. 5. • 31. 5.

V DUCHU PRAVDY

Rozhovor s Dominikem Dukou OP

Kniha rozhovorů Martina Leschingera s biskupem Mons. Dominikem Jaroslavem Dukou OP je sondou do života této osobnosti, současné společnosti, historie, církve, diecéze a v závěru dochází i na filozofování o víře a o Bohu. Rozhovor se mj. zamýšlí nad nepopulárními tématy v historii církve: křížovými výpravami, inkvizicí, conquistou Latinské Ameriky nebo vztahem katolické církve a svobodného zednářství. V knize však nacházíme také řadu intimních pasáží, které prozrazují, že za názory Dominika Duky stojí pevný a věrný životní postoj. Knihu doplňuje mnoho černobílých i barevných fotografií a jmenný rejstřík.

Martin Leschinger - Flétna • Váz., přebal, A5, 224 stran, 209 Kč

ký pohled na období nacistické okupace naší země. Zároveň je svědectvím o obětavé křesťanské lásce a odvaze, která je ochotna přinést oběť nejvyšší.

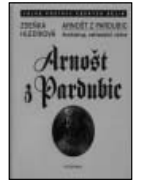
Návrat domů • Brož., 138 x 202 mm, 148 stran, 199 Kč

ARNOŠT Z PARDUBIC

Zdeňka Hledíková

Arnošt z Pardubic byl prvním pražským arcibiskupem a blízkým spolupracovníkem a rádcem císaře Karla IV. Kniha přední české medievalistky, znalkyně především církevních dějin, představuje Arnošta z Pardubic nejen v jeho roli „pravé ruky“ Karlovy, ale také a v první řadě jako neúnavného a kreativního organizátora a reformátora života církve i společnosti, který svým zápalem jako by předznamenal reformní horlivost předhusitské a husitské doby. Z. Hledíková na základě množství dobových pramenů přibližuje vzdělání a duchovní svět Arnoštův, jeho evropský rozhled i respekt, kterému se těšil v celoevropském kontextu, ale i intimní stránky jeho osobnosti – a mentalitu jeho zbožnosti. Bohatě je sledován odraz Arnoštovy osobnosti a působení v soudobém umění, jeho podíl na stavbě pražské katedrály, stejně jako doklady úcty, jíž se této mimořádné postavě dostávalo po její smrti.

Vyšehrad, spol. s r. o. • Váz., přebal, A5, 352 stran + 8 stran barevné obrazové přílohy, 328 Kč

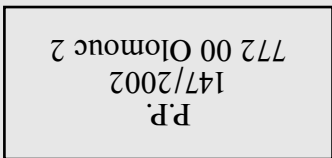
ZLATO SE ČISTÍ V OHNI

Mgr. Vojtěch Šustek

Životní příběh pravoslavného kněze ThDr. Vladimíra Petřeka, který se zapojil do domácího odboje v období „heydrichiády“ a poskytl azyl a pomoc gestapem pronásledovaným československým parašutistům. Na základě dochovaných dopisů, doposud nezveřejněných archivních materiálů a v neposlední řadě i díky pamětnické výpovědi dvou doposud žijících sester V. Petřeka kniha přináší velmi realistic-

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz>; knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.